

RUH ve MADDE

Mayıs 2016 Yıl:57 Sayı:676 (KDV Dahil) 5 TL

Şifacılık, Şamanizm ve Yoga

Gül Öner

Bilimsel ve Spiritüel Yorumlar

*Russell Targ and Jane Katra,
Ph.D.*

Masallar ve Arketipler

Perihan Önder-Ridder

Mikrodan Makroya

Sonay Sunucu

ISSN 1302-0676

9 771302 067015

76

Online
Farkındalık
Derginiz

3gozdergisi.com
FARKINDALIK
Derginiz

aile dizimi, çakralar, ve
bilinç evreleri

bütünsel sağlık ve
geleceğin tıbbi

Dosya: BÜTÜNLÜK

3gozdergisi.com

/3gozdergisi

dijimecmua.com

SEVGİLİ OKUYUCULAR

Varlığın öz bilgisinin artması için önemli rol oynayan olaylar hızını giderek artırıyor. İdrakler bu noktada, sayısız olay çeşitlerinden besleniyor, yoğruluyor; idrak vibrasyonları bu yolla yükseliyor.

Dünyaya özgü olan ve yine dünyada kalmaya zorunlu olan bu madde bileşimlerinin, varlıklar olarak biz dünyada iken en zengin, en yoğun, en karmaşık ve en ince hallerini deneyimlemeye yönelik arzumuz büyük. Sonsuz sayıda varlığın sonsuz ihtiyaçlarına cevap veren bir sistemin içindeyiz. Her şey yerli yerinde ve kıl kadar şaşmayan bir düzen içinde vazifeli varlıklar tarafından düzenleniyor. Bu sisteme bağlılığımız büyük, inancımız ve imanımız tam...

Çevremizi saran olay silsilelerinin verdiği bilginin ve itilimin akışına uymadığımızda, varlığımızın sanki patinaj çeker gibi attığı çıgıklar acı ve ıstırapları meydana getiriyor. Ve artık bu ıstırapları ve acıları da değiştirmenin, dönüştürmenin ve artık arkada bırakmanın eşğine yani "sevgi" planına doğru yaklaşmanın sınırındayız.

İnsanlık olarak az bir zamanımız kaldı. Bitiş senaryoları ne olursa olsun, önemli olan o zamana kadar bizlerin ne yapacağı... Halen yerimizde mi sayacağız, aynı acılara mı tutunacağız, halen kurban arketipini mi tekrarlayacağız? Yoksa harekete mi geçeceğiz?

Hareket farkındalıkla başlıyor, anlayış ile destekleniyor ve sonra değişim geliyor, ardından dönüşüm gerçekleşiyor. Dünya insanlığının bu döngünün her bir aşamasında olan varlıklar mevcut. Döngüyü tamamlayanlar ise bu başmaklarda olan varlıkların daha üst bir realiteye geçmesine yardım etmek üzere vazifeleniyor. *İlâhî Nizam ve Kâinat*'ın da sık sık tekrarladığı üzere vazifeli varlıklar sistemin her anında hazır ve nazır, akışın mükemmel işlemlerini sağlamakta.

Mevcut realitelerimizin tamamlanma süreci yaklaşırken üst realitelerin ışığı da varlığımızı aydınlatmakta... Artık başları yukarı dönme ve ışığı artık hissetmenin de ötesine geçme zamanı gelmedi mi?

Ruh ve Madde

RUH ve MADDE

Yerel Süreli Yayın

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür

A. Cemal GÜRSOY

Genel Yayın Yönetmeni

Tülin ETYEMEZ SCHIMBERG

Teknik Sorumlu

K. Levent KOSOVA

Çeviri ve Redaksiyon

Yasemin TOKATLI

Grafik Uygulama

Gülşah ÇAPRAK

Kapak

Ferda TULANTAŞ

Dizgi

Ruh ve Madde Yayınları

Tel: (0212) 243 18 14 - 249 34 45

Baskı

Arma Matbaacılık ve Tanıtım Hizmetleri Ltd. Şti.

Maltepe Mahallesi Mevlevihane Sok. No: 2 D: 1

Cevizlibağ - Zeytinburnu / İSTANBUL

Tel: +90 212 481 30 04 - 05

www.arma-tr.com

Sertifika No: 30980

ISSN 1302-0676

MAYIS 2016 Sayı: 676 Cilt: 57

Bu dergi **İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma (BİLYAY) Vakfı**'nın bir kuruluşu olan **Bilyay Yayıncılık Eğitim ve Sağlık Hizmetleri Ltd.** tarafından her ay yayımlanmaktadır.

Bilyay Yayıncılık yönetim merkezi:
Hasnun Galip Sokak Pembe Çıkmazı No: 4 Daire: 6
34433 Beyoğlu İstanbul
Telefon 0212.243 18 14 ve 249 34 45
Faks 0212.252 07 18

Abone adresi değişikliği, haberleşme ve kitap siparişleriniz için info@bilyayyayincilik.com adresini kullanabilirsiniz.

Aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 5 TL
Yurt dışı aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 6,25 Euro
Yıllık abonelik ücreti: 60 TL
Öğrenciler için yıllık abonelik ücreti: 52 TL
Yurt dışı yıllık abonelik ücreti: 75 Euro

BİLYAY YAYINCILIK EĞİTİM VE SAĞLIK
HİZMETLERİ LTD. ŞTİ.
Garanti Bankası Galatasaray Şubesi
Hesap No: 68 / 6295165
İBAN: TR61 0006 2000 0680 0006 2951 65

BİLYAY VAKFI ile RUH ve MADDE YAYINLARI hakkında bilgi almak ve sipariş vermek için web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.
<http://www.bilyay.org.tr>
<http://www.bilyayyayincilik.com>
<http://www.bilyayakademi.net>
e-mail: bilyay@bilyay.org.tr
info@bilyayyayincilik.com

RUH ve MADDE DERGİSİ'ne abone olanlara, tüm kitaplarımızda %30 indirim yapılmaktadır.

BİLYAY VAKFI ile RUH ve MADDE YAYINLARI hakkında bilgi almak ve sipariş vermek için web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.
<http://www.bilyay.org.tr>
<http://www.ruhvemadde.com>
<http://www.bilyayakademi.net>
e-mail: bilyay@bilyay.org.tr
info@ruhvemadde.com

Reklam Fiyatlarımız:
Arka Kapak (renkli) 500 USD
Ön Kapak İçi (renkli) 200 USD
Arka Kapak İçi (renkli) 200 USD
İç Tam Sayfa 150 USD
İç Yarım Sayfa 100 USD

İçindekiler

- 4 **Mu, Tufan Sembolü, Sistemler** Bedri Ruhselman
İlâhî Nizam ve Kâinat'tan Seçmeler
- 10 **Bilimsel ve Spiritüel Yorumlar** Russell Targ and Jane Katra, Ph.D.
1. Bölüm
- 16 **Şifacılık, Şamanizm ve Yoga** Gül Öner
1. Bölüm
- 22 **Mikrodan Makroya** Sonay Sunucu
- 26 **Masallar ve Arketipler** Perihan Önder-Ridder
1. Bölüm
- 32 **Olağandışı Bilinç Halleri ve Bilincin Sınırları** M. Reşat Güner
1. Bölüm
- 39 **Ruhsal Şifa Nedir?**
- 40 **Kimliklerden Amorfa Doğru Döngüsellik** Lusi Çulcu
- 42 **Ölüme Yakın Deneyimlere Yeni Bir Bakış** P. M. H. Atwater
2. Bölüm
- 48 **Gelişim-Öğrenme Açısından Ahlaki Bilincin Evreleri ve Ruhsal Yansımaları** Aytuğ A. Şentürk
Gelişim Psikolojisi Ve Çocuklukta Öğrenme
2. Bölüm
- 58 **Engelli Çocuklara Sahip Ebeveynler Olmak** Robert Schwartz
2. Bölüm
- 63 **Etkinlikler**

İLÂHÎ NİZAM VE KÂİNAT'TAN SEÇMELER

Mu, Tufan Sembolü, Sistemler

*Dr. Bedri Ruhselman
tarafından derlenmiştir.*

MU DEVRİ kapandıktan sonra dünya ilkelleşti ve vahşileşti. Dünyada kalan insanlar iki etkinin altında basitleştiler: Bunlardan biri, büyük yıkım esnasında meydana gelen -kendileri için- çok korkunç olaylardı ki, bunlar insanların sinir sistemleri üzerinde şok etkisi yapmış ve onları delirtmişti. İkincisi, bundan daha önemli ve kapsamlı idi. Bu da, bu işteki büyük vazifelilerin yüksek icaplara göre hazırladığı bir gelişim plânının zorunluluğu idi. Dünya yeni bir devreye başlamıştı. Bu devre, dünyanın en ilkel, amorf en yakın ve basit bir hâli idi. Bunun da böyle olması gerekirdi. Çünkü insan altı beden gelişimlerini tamamlayıp ilk insanlığın gelişim kademelerine başlamak üzere bekleyen sayısız varlıklar mevcuttu. Bunlar, en ilkel birer insan hâliyle dünyaya inecekler ve gelişimlerine başlayacaklardı. Hâlbuki dünya, böyle bir dönüşüm geçirmeksizin ve yeni geleceklerin ihtiyaçlarına uygun olabilecek basit hâllere dönüşmeksizin, bu ilkel varlıklara bir barınak, bir tekâmül zemini olamazdı. Meselâ onlar, bugünkü gibi ileri bir dünyaya gelselerdi, burada tekâmül etmek şöyle dursun, yaşayamazlardı bile. Dolayısıyla, onların, muhtaç oldukları

gelişimleri yapabilmeleri için, en basit maddelere ve bu arada, en ilkel ana ve babalara gerek vardı. Akli başında, az çok şuurlu, idrakli insanlardan böyle bir sürü yamyam ve vahşi çocuk doğamazdı ve onların arasında yaşayıp tekâmül edemezdi. Bu, hem çocuklar için mümkün değildi, hem de analar ve babalar için. Bu çocuklar, basitlikleri, ilkelikleri, görgüsüzlük ve deneyimsizlikleriyle dünya hayatının insan kademesine ilk adımlarını atmış varlıklardı. Dolayısıyla, ilk insanlık karakteri olan vahşet devrinin bütün özelliklerinde yaşamak ve o devrenin bütün görgü ve deneyimlerini geçirmek ihtiyacıyla dünyaya gelmiş bulunuyorlardı. Şu hâlde, onlara vahşi maddeler, vahşi çevreler, vahşi bitkiler, vahşi hayvanlar, vahşi analar ve babalar gerekiyordu. İşte evrendeki genel tekâmül ve gelişim mekanizmasının mâşerî icaplarına göre, dünyada kalanların otomatikman üzerlerine yüklenerek olan bu analık ve babalık vazifelerini hakkıyla yapabilmeleri için, onların ilk kademelerdeki insanlar hâline inmeleri ve basitleşmeleri icap etmekte idi. Dünya, bu basit ve ilkel devrinden itibaren, çok uzun bir tekâmül yürüyüşüne tâbi olarak ve çeşitli gelişim aşamalarından geçerek, yetmiş bin yıl sonra bugünkü insanlık medeniyetine ve düzeyine ulaşabildi.

*
* *

Geçmiş dünya devresinin kapanmasına rastlayan, yukarıda bildirdiğimiz kıtaların batışı, din kitaplarında iki büyük sembolle ifade edilmiştir: Bunlardan biri Nuh Tufanı sembolüdür, diğeri de kıyamet sembolüdür.

Tufan sembolüne göre, bütün

yeryüzünü sular kaplar, Nuh'un Gemisi'nde kalıp kurtulanlar dışındaki canlı yaratıkların hepsi suda boğulur. Ve sular çekildikten sonra dünyada hayat tekrar devam eder. Bu sembolün taşıdığı hakikî mânâ, dünyada bir devrenin tümüyle kapanıp yeni bir insanlık devresinin açılmış olduğunu ifade eden mânâdır.

Kıyamet sembolüne gelince: Bu, tufan sembolünden daha kapsamlıdır. Burada, dünyanın bir son günü gelecek, insanların o gün, sonları belli olacak, lâıyk olanlar, yüksek mekânlara geçecekler, henüz yetişmemiş bulunanlar da ıstıraplı yerlerde kalacaklardır. İşte kıyamet sembolünün bu açık ifadesi, yukarıda anlatmış olduğumuz dünya sonunun ta kendisidir.

Ancak, her din, insanları nefsanîyet düşkünlüklerinden kurtarıp vazife sezgisine ulaştırmak gayesini taşımaktadır. Bu gayeye ulaşmak için her din, insanların anlayabilecekleri her vâsıtanın yararlanmış ve buyruklarını ona göre tertiplemiştir.

Bu dünya devrinin din kademelerine erişmiş olan insanlar, daha önceki kademelerdekine nazaran, çok ilerlemiş bulunmalarına rağmen, henüz bugünkü anlayış ve görüş düzeylerine ulaşamamışlardı. Bundan başka, onların öz varlıklarında, henüz yakınlığı dolayısıyla, geçmiş yıkıma ait korku izlenimleri fazlasıyla bulunmakta idi. Onlar, olaylara bilgi ve idrak cephesinden ziyade, his cephesinden bakıyor, onlardan o yoldan yararlanıyorlardı ki; bu his cephesinin de başlıca unsuru -dediğimiz gibi- korku idi. Hattâ bugünkü insanların bile birçoğunda hâlâ mevcut olan bu duygu, o zamanlarda vicdanlara

tam mânâsıyla hâkim durumda bulunuyordu. İşte dinler, insanların gelişimleri için bu korku içgüdülerinden yararlanmışlar ve bununla, önemli bâzı tekâmül otomatizmalarını kurmuşlardı. Özetle, insanlar ilk zamanlarda, ancak bu korkuların etkisi altında vazife bilgisi sezgisine ait hazırlıkları yapmaya başlamışlar ve nihayet, bugünkü vazife sezgisi kudretine az çok erişebilmişlerdir.

Bu nedenle dinler, dünyanın kapanışına ait sembollerin bu cephesinden, yâni his ve korku cephesinden yararlanarak, henüz korku realitesinde yaşayan insanlara vazife sorumluluğunun otomatik sezgisini verebilmek için, dünya batışını ödül ve ceza mahiyeti içinde gösteren Nuh Tufanı ve kıyamet sembolleriyile anlatmayı, yararlı ve gerekli görmüşlerdir. Böylece bir taşla iki kuş vurulmuştur: Bunlardan biri, büyük bir hakikatin insanlara hiç olmazsa ilkel sezgisini vermek; o zaman için daha önemli olan ikincisi ise, insanların, gelişim ahengi içine girmelerinin ve birtakım insanlık vazifelerini -ceza korkusuyla dahi olsa- yarı idrakle benimseyebilmelerini sağlamaktır.

Bu hâli, şu küçük, basit örnekle daha iyi anlatabiliriz: Gök gururken annesi, yemeğini yememekte ısrar eden 2,5 yaşındaki çocuğuna: “Eğer yemeğini yemezsen ‘gürgür baba’ seni kapacak” der. Buna inanan çocuk, “gürgür baba”

kendisini kapmasın diye, korkudan hemen yemeğini yemeye başlar ve maksada ulaşılmış olur. Burada istenilen şey, çocuğun, gerek ve zorunluluğunu henüz idrak edemediği yemek vazifesini, korkutarak ona yaptırılmaktır. O, bunu yapar ve yararlanarak büyür; vakti gelince de gürgür babanın ne olduğunu mükemmelen öğrenir ve o zaman da, bu bilgiden daha kapsamlı sonuçlar elde eder. İşte insanlar da böyledir.

Büyük din adamları, birçok defa bu anneler gibi hareket etmek zorunda kalmışlar ve insanları zamana ve mekâna uygun olan bu süreçlerle, iyiliğe, doğruluğa, diğerkâmlığa, feragate ve özellikle, bir sürü, diğer, ibadet formlarını da emretmek suretiyle, vazife sezgisi hazırlığına alıştırmışlardır. Bu alışkanlık sayesinde de insanlar bugünkü vazife sezgisi düzeyine çıkabilmişlerdir.

Eğer vaktiyle, gelişimde çok kıymetli rol oynamış bu sembollerle dinler, insanların bu korku duygularından yararlanmamış olsalar ve hakikatleri bugün yapıldığı gibi, ancak bilgi kadrosunu genişletmek maksadıyla insanlar arasında yaymaya kalksalar, insanların henüz sezmeye başladıkları vazife duygularını bu hâle getirmiş olmaktan çok uzakta kalırlardı. Kaldı ki, o zamanın insanların, hakikatleri

aynen anlayabilmeleri ve onlara inanmaları da mümkün olamazdı.

*
* *

Bugün, artık korku ve his devri değil, bilgi, mantık ve idrak devri hâkimdir. Dolayısıyla, geçmişte büyük dinlerin hakikatler karşısında zorunlu olarak kullandıkları semboller, alegorik açıklamalar ve ifadeler, bugünkü idrakler karşısında istenilen sonuçları vermemektedir.

Bugün hakikatleri dünyaya açıkça, olduğu gibi belirtmemiz gerekiyor. Çünkü insanlar, artık hidrojen atomu âleminin son kemal noktalarına ulaşmışlar ve bu muazzam âlemin kapısından dışarı çıkmak üzere, onun eşliğine adımlarını atmışlardır. Bu eşik ise, ancak idrak ve bilgi olgunluğuyla aşılabılır. Bu sözler, açık ifadeleri taşırlar.

Hidrojen safhası; ruhların tekâmüllerinde ilk madde safhasına ait, karanlık, muazzam ve ebediyet kadar uzun, mekanik bir gelişim safhasını izleyen bir âlemin, varlıklar âleminin başlangıcıdır. Bu âlem, bütün küreleriyle, güneş sistemleriyle, galaksileriyle insanlar tarafından görülen mikrometrik ve makrometrik muazzam bir kâinatı oluşturur ki, madde kâinatı denince insanlar yalnız bu kâinatı görür ve kabul ederler. Çünkü bu, insanların mensup buldukları, içinde

yaşadıkları âlemdir. Onlar için bu âlem, her ne kadar sonsuz görünürse de, hakikatte madde cevherinin sonsuz gelişim safhalarını içeren evrenin, sadece hidrojen atomu imkânlarıyla sınırlı, belirli ve küçük bir kısmından ibarettir ki, buna hidrojen safhası veya hidrojen âlemi diyoruz. İşte bu hidrojen âlemi içinde, insanlar tarafından “madde” diye nitelendirilen ve kendilerine özgü zaman ve mekân mekanizmalarına tâbi olan bütün cisimler, oluşlar ve realiteler toplanmıştır.

Bu topluluklar arasında sayısız miktarda galaksiler vardır. Bu galaksiler, milyarlarca güneş sistemini içerirler. Bu sistemler, bir çekirdek etrafında dönen, o çekirdekle bir bütün oluşturan

çeşitli madde cüzlerinden, yâni gezegenlerden oluşmuştur. Bu sistemlerden bir tanesinin gezegenlerinden biri de Dünya’dır. Hidrojen safhası idrakine bağlı bir görüşle, muazzam bir madde varlığı içinde bir nokta kadar kıymeti olmayan Dünya, aslında, hidrojen âlemi içinde, görüldüğü gibi küçük ve önemsiz değildir. Dünya, hidrojen safhası denilen bu çok uzun ve yarı idrakli madde âleminin en son duraklarından biridir. Bu muazzam ve sonsuz âlemin, kendisinden daha sonsuz, yüksek vazife ve organizasyonlar kâinatına açılan kapılarından bir tanesi de, Dünya’daki insanlık mertebelerinde bulunur. Şu

hâlde, artık insanlarca bilinmesi gereken aşağıdaki hakikatleri hiçbir sembole ihtiyaç duymadan açıklamak zorunluluğu doğmaktadır:

Hidrojen kâinatının gelişim ortamlarını oluşturan sayısız galaksinin içinde milyarlar ve milyarlarca güneş sistemi vardır. Her güneş sisteminde çeşitli küreler mevcuttur. Her kürenin etrafında, o küreye özgü bir manyetik alan bulunur. Bir sistemdeki kürelerin manyetik alanlarının birbiriyle ahenkleşip kurdukları ilişkilerden, o sistemin kendisine özgü manyetik alan sentezi meydana gelir. Sistemin bu manyetik alanları da birbirleriyle ilişki ve denge hâlinedirler.

Sistemlerin kürelerinden bir tanesi kendi yerinde döner. Buna güneş veya çekirdek derler. Diğerleri bu çekirdeğin etrafında dönerler. Bunlara da gezegen derler. Bir sistemin gezegenleri, sanıldığı gibi o sistemin güneşinden koparak ayrılmış parçalar değildir. Bunlar, o sistemin mensup bulunduğu galaksinin içinde ayrı ayrı -daha önce açıkladığımız mekanizmalarla- oluşmuş ve gelişim

derecelerine göre, manyetik alanlarının ilişki ve dengeleri sonucunda meydana gelen hareketlerle, birbirine bağlanmışlardır. Dolayısıyla, bir sistem içinde, güneşe ayrıcalık vererek onu bir tarafa, gezegenleri diğer tarafa ayırmak doğru değildir. Güneş de, sistemin dereceleri içinde kendi yerini almış ve gezegenleri arasına karışmış bulunmaktadır. Derecesi de onlardan üstün değil, birçoğunun aşağısındadır. Yalnız, biraz sonra söyleyeceğimiz gibi, güneşte, bütün gezegenlerin idaresinde rol alan vazifeli varlıkların daha çok toplanması, bu bakımdan ona sistem içinde ayrıca bir yer verilmesine neden olur.

İşte böylece her sistemin güneş ve gezegenleri, o sistem içinde yetişmek üzere bulunan varlıkların en basitinden en ilerisine kadar, hepsinin ihtiyaçlarını giderici tarzda derecelenmiş ve tertiplenmiştir. Şu hâlde, bir sistemin her gezegeni, kendisinden bir üstün olan gezegeninin daha üstün imkânlarına, varlıkları hazırlamakla fonksiyonlanmıştır.

Bir sistem içinde, tekâmül eden basit varlıklardan başka, sistemin bütün geri kürelerinde ve özellikle güneşinde, o sistem içindeki ileri gelişim mertebelerine varmış bedenlilerin tekâmülleriyle ilgili her türlü imkânı sevk ve idare etmek vazifesiyle yükümlü, vazife plânının kudretli varlıkları bulunur. Bunlar, o kürelerin maddeleriyle bedenlenmiş değildirler. Onların bedenleri, hidrojen kâinatına ait olmayan daha yüksek madde ortamlarından toplanmış malzemelerle yapılmıştır. Bu bakımdan onlara beden demek de doğru değildir. Onlar bu maddeleri, yükümlülüklerinin yerine getirilmesine en elverişli şekilde, bizzat kendileri toplarlar. Ve vazifelerine uygun gelen, o sistemin kürelerinden birinde veya birkaçında bu süptil maddeleri vâsıta olarak kullanıp vazifelerini yaparlar. Bunlar, enkarnasyon **mânâsında** düşünülmemek şartıyla, istedikleri kürede bulunabilirler. Meselâ gereğine göre Güneş'i, Ay'ı, Merih'i, Jüpiteri ziyaret edebilirler. Bunlar, sistemlerin çeşitli nizamlarının tatbikatlarında vazife gören, vazife plânının varlıklarıdır.

Fakat dediğimiz gibi, kürelerde bunlardan başka, tekâmül etmek üzere bedenlenen, o kürelerin asıl

sakinleri vardır. Bunlar Dünya'da olduğu gibi, o küreden kendilerine birer beden yapıp onlara bağlanmak suretiyle, o bedenleri o küredeki hayat boyunca kullanan bedenli varlıklardır. Bu varlıklar Güneş Sistemi'mizin bütün diğer gezegenlerinde Dünya'mızdakinden daha basit ve geri durumdadırlar. Bunlar, buldukları kürelerde sayısız bedenlenmeler geçire geçire gelişimler kaydedip daha üst kürelere atarlar ve nihayet sistemlerinin en ileri küresine gelirler. Sistemimizde bu ileri küre -söylediğimiz gibi- Dünya'dır ve onun en ileri varlığı da insandır.

İşte kürelerdeki basit, bedenli varlıkların gelişimlerine, o sistemdeki, biraz önce sözünü ettiğimiz vazifeli varlıkların çeşitli yardımları dokunur.

Nihayet o sistemin en ileri küresini de, meselâ sistemimizde Dünya'mızı da bitirmiş bedenli varlıklar, hidrojen âlemini bitirmiş, üst âleme liyakat kazanmış durumlara girerler.

Şu hâlde, evrenin üstün vazife âlemine, hidrojen âleminin sayısız galaksisinin, milyarlarca sisteminin, milyarlarca ileri küresinden, milyarlarca varlık geçmektedir. □

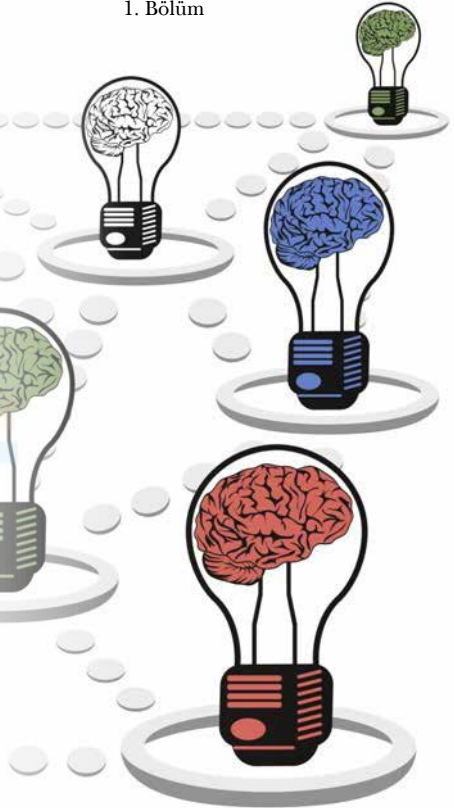
İlâhî Nizam ve Kâinat'in günümüz Türkçesine uyarlanmış baskısından alınmıştır.

Bilimsel ve Spiritüel Yorumlar

Russell Targ and Jane Katra, Ph.D.

1. Bölüm

SPİRİTÜEL öğretmenler ilk çağlardan beri insanların sağlık, mutluluk ve huzur elde edebilmesinin yöntem ve uygulamalarını tarif etmektedirler. Son araştırmalar herhangi bir spiritüel uygulamanın ciddi bir hastalığın seyrini değiştirebilme olasılığını artırdığını göstermektedir. Bu spiritüel yaklaşımların çoğu, saptanmış dini inançlara bağlı kalmaktansa zihnimizi sakinleştirmeyi içermektedir. Bu meditatif yöntemler öğretilerin bütün mistik dallarını kapsamaktadır. Bu öğretilerden çıkarılabilecek anlam; zihninizi sakinleştirmeyi öğrendikçe psişik deneyim ve duyularınızla yüzleşebilme olasılığınızın artmasıdır. Örneğin, Patanjali Sutrası'nda Hindu üstat aşkın olmaya giden yolda bize, uzaktan algılayabilme, geleceği görebilme, hastalıkları teşhis edebilme ve iyileştirebilme gibi her türlü olağanüstü vizyonları tecrübe edebileceğimizi söylemektedir. Ancak bu becerilere sapsanız kalmamamız söylenmiştir; bunlar yalnızca, aydınlanmaya giden yolda ayak bağı olan fenomenlerdir. Bu yazıda bilim, zihinsel sağlık ve huzuru sağlayan, bazı öne çıkan fenomenlerin deneysel kanıtlarını anlatacağız.

Giriş

RUHSAL şifacı, sufi, ve bilim adamının ortak noktaları nedir? Hepsi spiritüel bütünlükleriyle olduğu kadar, zihinsel bağlarıyla da iletişim içindirler. Yeni binyılda ilerledikçe, insanlığın her faaliyet alanında bilim ve dinin tek bir gerçeği dile getirdiği bir dönem yaşıyoruz. Stanford Araştırma Enstitüsünde durugörü çalışmalarında psişik duyulara damgasını vuran *bilgi girişini* gözlemledik. Ayrıca, uzaktan şifayı hızlandıran *bilgi çıkışı* da gözlemledik. Benim amacım *bilgi girişi* ve *bilgi çıkışının* sakin zihnin her yanında bulunduğunu göstermektir. Kişisel farkındalık bu iki akışın arasında doğar.

Ayrıca, duyular dışı algılamadan kaynaklanan fenomene odaklanmanın ve her şeyi görebilmenin, kim olduğumuzu keşfedebilmemizi ve yapmak durumunda olduklarımızı engelleyen bir tuzak olduğunu fark ettik. *The Heart of the*

Mind,¹ kitabında bahsettiğimiz üzere, birisinin olağanüstü bir becerisinin başkalarına ilham olduğu ve henüz gelişmemiş devasa bir potansiyel olduğu konusundan eminiz.

Psişik yeteneklerin bilimsel ve spiritüel göstergeleri birbirine sınıksız bağlı olan bir dünyada yaşadığımız konusunda bizi aydınlatmaktadır. Günümüzde, kuantum fiziğindeki en heyecan verici araştırmalar fizikçi David Bohm'un kuantum-bağlantısı veya mekandışı korelasyon dediği incelemelerdir. Fotonların ışık hızında zıt yönlerde yayılması, birbirleriyle olan bağlantıyı korumaları ve her bir fotonun kilometrelerce ötedeki ikiziyle aynı kaderi paylaşması defalarca ispatlanmıştır. Birbirinden uzakta olan varlıkların bu şaşırtıcı ilişkisi mekandışılık olarak adlandırılmaktadır. Kaliforniya Berkeley Üniversitesinden fizikçi Henry

Strapp bu kuantum bağlarının “tüm bilimlerin en büyük keşfi” olduğunu söylemektedir.

Psişik yetenekler ve uzaktan algılama, şuurumuzdaki mekandışılık deneyimimizin ispatıdır. Zihinden zihine bağlantılar bize mekandışı dünyadaki hayatımızla tamamen tutarlı yüksek düzeyde farkındalık sağlar. Bu harikulade yetenekler, yüksek farkındalığımızın zaman ve uzayla sınırlı olmamasına hayranlık duymamızı sağlar. Hepimiz deri ve kemikten *daha fazlası* olduğumuzun çoktan farkına varmış olmalıyız. Kendimizi sorguladığımız anlar “daha çok”un ne olduğunu bize gösterebilir.

Uzaktan Algılama

STANFORD Araştırma Enstitüsü (SAE) yüksek farkındalık üzerine insan zihninin kapasitesi hakkında incelemelerde bulunmuş, ayrıca uzaktan algılamayı uzak yerleri ve gelecek olayları imajinasyon yeteneği

¹ Jane Katra ve Russell Targ, *The Heart of the Mind: How to experience God without Belief*, Novato, CA, New World Library, 1999

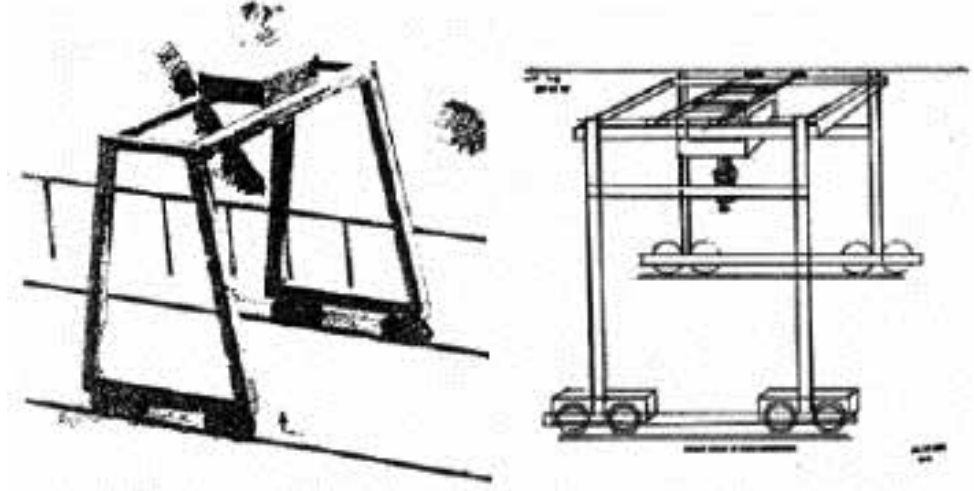
olarak adlandırmıştır. SAE'nin araştırmaları yirmi yıldır CIA ve diğer devlet kurumları tarafından desteklenmiştir. 1972'de başlayan bu programın kurucularından biri de benim. Görevimiz psişik yetenekleri öğrenip anlamak ve Soğuk Savaş Dönemi'nde Sovyetler Birliği'nden bilgi toplamaktı. İnsanların uzaktan algılamayı kolaylıkla öğrenebildiklerini ve bunu -şimdide ve gelecekte- yaşamlarında kullanabilecek bir bilgiye dönüştürebileceklerini uzun yıllara dayanan tecrübelerimizden anlamıştık.

Var olduğu düşünülmeyen bir fenomene nazaran duyular dışı algılamının varlığı ve güvenilebilirliği hakkına çok şey biliyoruz. Uzaktan algılayanlar sık sık gizli nesnelere iletişim kurabilir ve onları tarif edebilir; coğrafi koordinatları ya da adresi verildiğinde uzaktaki bir doğal ya da yerleşim bölgesinde gezebilirler. Uzaktan algılananın adı, fonksiyonu ya da analitik bilgisine göre, şekil ve renk tarifi daha güvenilirdir. Algılayıcılar bazen algılananla ilgili duygular, sesler, kokular, hatta elektrik ya da manyetik alanları tarif etmektedirler.

Bu deneylerde bazen birebir, hatasız sonuçlar elde edilmiştir ve bu serilerde²

güvenilirlik oranı yüzde seksendir. Örneğin, bu serilerdeki deneylerde 12'de 11 başarı elde edilmiştir. Daha çok pratik yaparak, algılayıcılar *fiziksel sinyali* hafıza, analiz ve imajinasyonun *zihinsel sesinden* artan oranda ayırmaya başlamışlardır. Algılanan ya da algılananla ilgili detaylar 1 mm.ye kadar olan kesinlikle ayırt edilebilmektedir. Dahası, uzaktan algılananın netlik ve kesinliğinin mesafe değişikliklerinden etkilenmediğini gördük. 1984'te Rus şifacı Djuna Davitashvili ile birlikte Moskova ve San Fransisko arasında 10.000 millik başarılı iki uzaktan algılama deneyi organize etmişim. Djuna'nın görevi meslektaşımın San Fransisko'da saklandığı yeri tarif etmektir. Lokasyonunu doğru tanımlayabilmesi için dikkatini 10.000 mil batıya ve gelecekte iki saat ileriye yönlendirmesi gerekiyordu ve bu deneyler SSCB Bilim Akademisinin gözetiminde gerçekleşmişti.

10 yıl önce, 1974'te CIA için, meslektaşım Hal Puthoff'la birlikte emekli polis komiseri Pat Price'ın Sibiry'a'nın ücra bir yerinde yalnızca coğrafi koordinatlara dayanarak (karşı tarafta başka bir algılayıcının olmadığı) Sovyetlerin bir silah laboratuvarını tarif ettiği bir psişik deney gerçekleştirdik. Bu o kadar hayret verici bir başarıydı ki Milli Güvenlik'te bir açık bulunup bulunmadığı konusunda bir soruşturmada geçtik. Tabi ki hiçbir açık bulunmadı ve on beş yıl boyunca devlet tarafından desteklendik. SAE'deyken, Pat hedef bölgede fiziksel olarak "gördüğü" seyyar vincin zihnindeki izleniminin sağ alttaki çizimini yaptı.

Sağ üstte, Pat Price'ın zihinsel izlenimindeki Sovyetlerin araştırma ve geliştirme merkezi Semipalatinsk'teki seyyar vinç çiziminin, solda bulunan, uydu görüntülerine dayalı CIA çizimiyle olan benzerliğini görüyorsunuz. Her iki vincin sekiz tekerleği olduğuna dikkat edin!

Aşağıda, Semipalatinsk'teki alanın CIA ressamı tarafından çizilen uydu

önemliydi ve *Nature, The Proceedings of the Institute of Electrical and Electronics Engineers* (Doğa, Elektrik ve Elektronik mühendisleri Enstitüsü Faaliyetleri) ve *The Proceedings of the American Academy of Sciences* (Amerikan Bilimler Akademisi Faaliyetleri)³ gibi dünyanın önde gelen yayınlarında yayımlanmıştır. Yirmi yıllık uzaktan algılama araştırmalarında, Targ ve

görüntüsü taslağı bulunmaktadır. Bu taslaklar CIA tarafından uydu görüntülerindeki detayların ayrıntılarını gizlemek için yapılmıştır.

Hükümetin denetlediği SAE araştırmalarımız istatistiksel olarak (şansa yer bırakmayacak şekilde) çok

3 H. E. Puthoff ve R. Targ, "A Perceptual Channel for Information Transfer Over Kilometer Distances: Historical Perspective and Recent Research." *Proc. IEEE*, Cilt 64, no. 3, say. 329 - 254, Mart, 1976; R. Targ ve H. Puthoff, "Information Transfer under conditions of sensory shielding." *Nature*, 251, 602-607, 1975; H. E. Puthoff, R. Targ ve E.C. Mayis, "Experimental Psi Research: Implication for Physics," *1979 Fiziksel Dünyada Şuurun Rolü Sempozyumu AAAS Faaliyetleri*, 1981.

Katra'nın⁴ *Miracles of Mind: Exploring Nonlocal Consciousness and Spiritual Healing* (Zihnin mucizeleri: Mekandışı Zihni ve Rusal Şifayı Keşfetmek) kitabında özetlendiği şekilde, CIA'ya kılavuzluk ettik.

Bir gün, Pat Price planlamış olduğumuz deneye gelmedi. "Durmak yok," diyerek, uzaktan algılama deneyini kendi başıma yapmaya karar verdim. Bundan önce, yalnızca muhabir ve operatör görevlerini üstlenmişim. Bu deneylerde Hal Puthoff'un Güney Amerika'da Kolombiya seyahatlerindeki günlük faaliyetlerini tanımlamaya çalışıyorduk. O dönene kadar kendisinden bildirim almayacaktık ve bu yüzden de orada ne yaptığı hakkında hiçbir fikrimiz yoktu. Gözlerimi kapadım ve akabinde bir adadaki havaalanı imajınasyonu belirdi. Aşağıdaki çizimin kusursuzluğu benim için tam bir sürpriz olmuştu. Bir bilim adamının bile gerektiğinde psişik olabileceğini bu deneyde öğrenmiş olduk.

Russell Targ'ın Pat Price'ın yokluğunda uzaktan algılama görevini aldığında çizdiği resim.

Bu fotoğraftaki algılanan hedef San Andres, Kolombiya açıklarındaki havaalanıdır. Targ "pistin sonundaki okyanusu" doğru görebilmiştir.

Uzaktan şifa ve kuantum fiziği gibi birbirinden farklı alanlardaki yeni araştırmalar "geçmişle gelecek arasındaki farkın bir yanılısama" olduğunu öğreten Hint bilgelerinin en eski ruhsal öğretileriyle aynı kanıdadır. Bu kavram şuurun mesafe tanımadığını, zaman ve mekanın

içsel bilgisine sezgi yoluyla sahip olduğumuzu söylemektedir. Aslında, geleceğe ait bilginin düzenli olarak rüyalarımızda tezahür ettiğini biliyoruz. Bu rüyalarda, geleceğin geçmişimizi etkilediğinin işaret edildiğini söylemek yanlış olmaz. Bu gece göreceğimiz bir rüya gelecekte yaşayacağımız bir deneyimin sebebi olabilir, bu da nedensellik anlayışımızı alt üst etmektedir. Daha önce fizikçi ve sonra ruhsal şifacı olan yazarlara göre, zihnimizin mekan ve uzayın ötesine geçebilme yeteneğini keşfetmeye çalışıyoruz, bu da uzaktan şifa potansiyelimizin iyi bir göstergesidir.

Psişik yeteneklerin altında yatan fiziksel kanunları henüz bilmiyoruz. Ancak parapsikoloji araştırmacıları, görmediğimiz görüntü ve olayları tarif edebilmenin yakın gelecekte günümüzden daha kolay olacağı konusunda hemfikirdirler.⁵ Bedenlerimiz Einstein'ın uzayzaman geometrisinde kalırken şuurumuz bu geometrinin başka bir tarafına geçerek uzak mekanlara ulaşan mesafesiz bir yol bulabilir. Bu fikri fizikçiler bu şekilde ifade etmektedirler, oysaki spiritüalistler farklılığın bir yanılısama olduğunu ve bizim tek bir ruh ve şuur olduğumuzu üç bin yıldır kendi tecrübelerine dayanarak söylemektedirler. Dünyanın çeşitli yerlerinde yapılan yapılan laboratuvar

deneylerinden çıkan sonuçlara göre, içerisinde bulunduğumuz zaman ve mekanın fiziksel doğasını yanlış algıladığımız aşikardır. Evren hakkında daha çok şey öğrenme tutkumuzu ve dönüştürebilme fırsatını bize sunan bu bilgidir.

Joseph Campbell yalnızca mutluluğumuzun ya da tutkularımızın peşinde koştuğumuz zaman yaşamlarımızın hedefine ulaştığı konusundaki öğretisiyle meşhurdur.

Thomas Aquinas'a göre, bu tutku şuur anlayışımızla ilerlemektedir.

Kendisi şöyle demiştir: "Mutluluğun en yüksek seviyesi zihinde gerçekleşmektedir. Çünkü hiçbir tutku, gerçeği anlayabilme tutkusu kadar bizi bu yüksekliğe çıkartamaz. Gerçekten de, keyif vs. tutkularımız tatmin edilebilir ama anlayabilme tutkusu Tanrı'ya ulaşana kadar durmaz."

Ancak, Tanrı gerçeğini tam olarak anlayanlar bize Tanrı'nın anlaşılabilir olduğunu, yalnızca tecrübe edilebildiğini söylemektedirler.

Canlılarda Zihnin Uzaktan Etkisi

OTUZ yıldan fazla süren incelemeler bir kişinin düşüncelerinin uzaktaki bir diğer kişinin psikolojisini etkilediğini göstermektedir. Buradaki

mekanizmayı henüz anlamış değiliz fakat sonuçlar su götürmezdir ve başkalarına şifa verme konusundaki etkileri çok açıktır. Bir annenin evladına söylediği sevgi sözcüklerinin ne kadar rahatlatıcı olduğunu, bu niyetinin etkilerini aklımıza getirmeden kabul ederiz. Düşüncelerimizin başkalarını etkilediğini nasıl biliyoruz? Niyetlerine odaklanan bir kişinin uzaktaki birinin fiziksel fonksiyonlarını etkilediğini birçok araştırmadan biliyoruz. Bu araştırmalar gösteriyor ki "başkalarına sana davranılmasını istediğin gibi davran" sözü gerçekten de birbirimize bağlandığımızda anlam kazanmaktadır.

Canlıların Uzaktan Zihinsel Etkileri (CSUZE) alanındaki heyecan verici deneyler Palo Alto, Kaliforniya'daki Transpersonal Psikoloji Enstitüsünden psikolog William Braud ve Noetik Bilimler Enstitüsünden antropolog Marilyn Schlitz tarafından gerçekleştirilmektedir.⁶ Bir kişinin, dikkatini tam olarak, psikolojik durumu gözlenen uzaktaki birine yönlendirdiğinde algılananın hastalığına etki edilebildiğini defalarca ortaya koymuşlardır. Bu deneylerde, algılayıcı tarafından zihinsel imajınasyon kontrollü odaklanma gerçekleştirilmemiştir. Algılayıcı, kontrol sürelerinde rastgele dağılmış otuz saniyelik testlerde video ekranındaki "algılayıcı görüntüsü"ne bakmıştır.

(Devam Edecek)

Heart of the Mind: How to Know God Without Belief'in (Zihnin Kalbi: Dini İnançlardan Arındırılmış Tanrı'yı Bilmek) adlı kitabın yazarlarının Tranfer4Mind'daki makalesini çeviren: Evren Pozan

⁴ Russell Targ ve Jane Katra, *Miracles of Mind: Exploring Nonlocal Consciousness and Spiritual Healing*. Novato, CA: New World Library, 1998.

Şifacılık, Şamanizm ve Yoga

Gül Öner

1. Bölüm

GEZGİN ile Bilge yolculuklarına devam ederken 3 yol ağzında dururlar. Bilge: “Artık yolu sen seç” der. Gezgin, “Ama nereye gittiğimizi bilmiyorum?” diye durular. Bilge, “İlginç bir inanç bu Gezgin! Oysa farkında olsan da olmasan da her zaman nereye gittiğini bildiğini düşünüyorum. Şimdi hangi yolu seçiyorsun?” diye karşılık verir.

- Gezgin: “Fark eder mi?”

- Bilge: “Sonunda mı, hayır! Sonunda her yol aynı yere çıkar. Ama bu yollardan biri yeşil vadiler, diğeri kayalar, üçüncüsü de karanlık ormanlardan geçebilir. Hangi yolun sana hangi ortamları vereceğini bilemezsin. Ama bir seçim yapmak zorundasın. Yolumu seç ve konuşarak ilerleyelim.”

- Gezgin: “Peki... Bu yoldan gidelim.”

- Bilge: “Pekala seçtin mi?”

“Seçtim tabii ki. Ortadaki...” der Gezgin parmağıyla göstererek. Bilge duymamış gibi yeniden: “Birlikte zamanımız kısıtlı Gezgin, yolunu seçsen iyi olur,” dediğinde bir an durulayan Gezgin, “Fakat ben se...” derken aslında seçim yapmanın o yola girmek ve ilerlemek olduğunu anlar. “Nihayet” der Bilge.

Seçimlerimiz sözlerimizle değil, davranışlarımızla işler. Seçimlerimiz aslında düşüncede başlar, eylemlerimizle yön bulur.

(kaynak bilinmiyor)

HEM şifacılık, hem şamanizm hem de yogaya kendini yakın hisseden kişiler, ki bunlara ben de dahilim, içsel bir çatışmayla karşı karşıya kalırlar. Çünkü nasıl

olur da bu kadar farklı şeylere aynı anda ilgi duyabilirim, sorusuyla karşı karşıyadırlar. İlk bakışta bu üç kavram birbiriyle alakasız görünüyorsa da, onlara biraz yakından bakıldığında hiç de öyle olmadığını ve aralarında aslında ciddi bağlar olduğunu fark etmek mümkün.

Herkes içinde huzurlu ve mutlu bir hayat sürmenin derin arzusunu taşır. Bunun herkes için kişisel bir anlamı vardır. Bunun için gerekli olan ise öz farkındalık ve kendi kendini iyileştirme bağlamında kendini tanımaya, kendini bilmeye ve iç uyuma ulaşmaktır. Gerçek bütünlüğe, bütünsel şifaya ancak tüm bileşenler -fiziksel, zihinsel, mesleki, sosyal ve spiritüel- tam bir denge içerisinde bulunduğu zaman ulaşılır. İnsanlar, ruh-fizik-zihin üçlüsünün tümünden oluşan ve ancak hepsi gerektiği ölçüde birbiriyle ilişki içinde olabildiğinde “bütün” olabilen varlıklardır.

İşte şamanizm, şifacılık ve yoga kavramlarına bu açıdan bakıldığında ortak yanları da belirginleşmeye başlar çünkü hepsi de bu doğrultuda bir yoldur. Öncelikle her birini tek tek ele almakta fayda var.

Şifacılık

“**F**İZİKSEL bedenlerimiz, sağlık ve hastalık dahil gerçeklik tecrübemizi yaratmamızı sağlayan araç olan daha büyük bir ‘bedenin’, bir İnsan Enerji Alanının ya da aurasının içinde var olmaktadır. Kendimizi iyileştirme gücüne bu enerji alanı sayesinde sahip oluruz. Bilim insanları tarafından yakın zamanda doğrulanmış, ama şifacı ve mistiklerin uzun zamandır bildikleri bu enerji bedeni, tüm hastalıkların başlangıç noktasıdır.”¹

Modern Batı Tıbbı ön plana geçmeden önceki dönemlerde eski toplumlarda uygulanan binlerce yıllık geçmişe sahip, temelde koruyucu tıbbi dayanan iyi kalma ve iyileştirme sistemlerini ifade etmek için Geleneksel Tıp terimi kullanılır. Özellikle 18. Yüzyıldan bu yana zihinsel ve ruhsal çalışmaların küçük görüldüğü bir döneme girilmiş, bilimsel tıbbın ve teknolojinin de gelişmesiyle geleneksel tıp uzun bir süre bastırılmış olsa da yeryüzündeki hemen hemen her kültürde her zaman varlığını sürdürmüştür. Günümüzde

geleneksel tıbbi baz alan ve doğal yöntemler kullanan alternatif şifa yöntemlerine güvenenlerin sayısı gittikçe artmaktadır.

Bütünsel (Holistik) şifa çalışmalarının hedefi hastalığı önlemeye ve sağlığı korumaya yöneliktir ve insan sağlığını fiziksel, ruhsal ve de zihinsel olarak bedenler sisteminin dengede oluşu olarak görür. Sağlığın tüm bu yanları birbiriyle ilişkilidir. Her dengesizlik ve uyumsuzluk bedene yönelik bir baskıdır ve bu da muhtemelen bir hastalığa yol açacaktır.

“Hastalık dengesizliğin bir sonucudur. Dengesizlik kim olduğumuzu unutmanın bir sonucudur. Kim olduğumuzu unutmak, sağlıklı bir yaşam tarzına ve eninde sonunda hastalığa yol açan düşünce ve eylemler yaratır. Hastalığın kendisi, kim olduğumuzu unuttuğumuz için dengesiz olduğumuza dair bir işaretler. Dolayısıyla hastalık, insanın çözülmemiş problemlerinin bir kanıtıdır. Hastalık belirtileri, ruhsal çatışmaların bedensel ifade biçimleridir. Bu bize, yalnızca dengesizlikte nasıl olduğumuzu göstermekle kalmayan, aynı zamanda bizi gerçek benliğimize ve sağlığa döndürecek adımları gösteren direkt bir mesajdır. Başka deyişle, hastalık iyileşmeye giden yoldur, kim olduğumuzu hatırlamak için bir fırsattır.”²

Bütünsel şifa bakış açısından hastalık bir biliş halidir. Ancak çoğu zaman bu biliş halimizin farkında bile olmayız. Fiziksel beden insanın ruh ve zihnine

aynalık eden kısmıdır. Hastalanmak adını verdiğimiz olay, zihnimizin derinliklerinde var olan çeşitli biliş hallerinin farkına varabilmemiz için madde dünyasına yansıyan bir durumla yüzleşmekten başka bir şey değildir.

Modern tıp genellikle işin görünen tarafıyla, yani hastalığın semptomlarıyla ilgilenir ve onları tedavi etmeye yöneliktir. Etkili ve işlevsel olmaya odaklıdır. Bu konuda başarılıdır da, ancak hastalığın kökenine, zihinsel-ruhsal plandaki asıl sebebine inmez ve o kısmıyla ilgilenmez. Belki de günümüzde kronik hastalıkların bu kadar yaygınlaşmış olmasının başlıca sebebi budur. Çünkü derinlerde yatan dengesizlik ve uyumsuzluk tedavi edilmediği sürece iyileşme ve bütünleşme tam olarak gerçekleşmez

ve bir süre sonra hastalık tekrar eder. Modern tıbbi kötülüyormuş izleniminin doğmasını istemem, zira semptomların tedavisi de bütünsel şifa ve kendini bilme hatırlama yolunda önemli bir unsur.

Spiritüel bir özdeyiş “bütün enerjiler düşünceyi izler” der. Düşünsel, yani zihinsel kalıplarımızın herhangi birinden kurtulduğumuzda, onun fiziksel bedendeki yansımasından da kurtulmuş oluruz. Bütünsel şifada, parçaları tek tek anlamaktan daha çok, bütünü ele almak ve sorunun temelini inmek gerekir. Bir rahatsızlığın (ki bu, zihindeki travmalar ve doğal olmayan düşünce, inanç kalıpları sonucu oluşan enerji bedendeki blokajlar, tıkanmalar olarak ifade edilir) ya da bu rahatsızlığın daha da ilerlemiş hali olan

fiziksel bir hastalığın iç dünyamızdaki nedenlerini bulmak önemlidir. Bu açıdan baktığımızda ise şifacılık en geniş anlamıyla bir bütünleşme ve kendini bilme çalışmasıdır.

Şamanizm

ŞAMANİZMİN tanımında bilim insanları aynı fikirde değildir. Bir kısmı şamanlığı özellikle Sibirya bölgesinin geleneksel etnik orijinal dini kabul ederken, bir kısmı ise şamanlığı bir din değil Kuzey Asya topluluklarının dini duygularını içeren ve öteki alem varlıklarına hükmeden bir tür kült olarak görmektedirler.

Tarih boyunca çok farklı coğrafyalarda -Asya'nın çeşitli bölgelerinde, Avrupa, Afrika, Avustralya, Grönland ve Kuzey ve Güney Amerika'da- aynı temelde ama çok farklı şekillerde var olmasından dolayı içinde birbirinden değişik yön ve öğeler barındırmaktadır. Bu nedenle de genel bir tanımlama yapmak mümkün değildir.

Geniş anlamıyla şamanizm (şamanlar tarafından «deneyim» olarak ifade edilir), on binlerce yıllık, hatta erken taş devrine ve daha da geriye doğru uzanan bir geçmişe sahip insanlıkça bilinen en eski ruhsal uygulamadır. Uygulamanın on binlerce yıl boyunca hayatta kalması ve gelişmesi, gücünün de bir ifadesidir. Şamanizm yaşanan spiritüalizmdir.

Şamanizm, doğayı anlama misyonudur. Farklı gerçeklik boyutlarının ve bilinç düzeylerinin var olduğunu görmemize ve bu bilgiyle genişlememize olanak tanır. Her şeyin sonu olarak ölümün var olmadığını, aksine her şeyin

² *Işığın Elleri*, Barbara Ann Brennan

Hastalık İyileşmeye Giden Yoldur, Thorwald Dethlefsen / Ruediger Dahlke

birbirinden faydalanarak kesintisiz bir süreç, hayatın bir dönüşümünde olduğunu ve bizlerin hem bedensel hem de ruhsal bir gelişim döngüsünde bulunduğumuzu anlamamızı sağlar. Bize sonuçta her şeyin Bir ve birbiriyle bağlantılı ve iletişimde olduğunu, içsel sessizliğe ulaşıp kendini açan herkesin evrensel enerjiye ulaşabileceğini gösterir. Böylece bizim kendi varlığımıza erişmemizi sağlar. İşte kendi varlığımızın farkına varmak, şamanizmin özüdür.

“Şamanizm bize var olan her şeyin canlı olduğunu ve ruh taşıdığını, yeryüzü ve tüm yaşamla karşılıklı ruhsal bağlanışlıkla birleştiğimizi öğretir. Kuantum fiziğinin tüm yaşamı birbirine bağlayan bir enerji alanı açıklaması gibi, şamanlar da her şeyi birbirine bağlayan yaşam ağından bahsederler.”³ Bu yaşam ağının içindeki her şey birbirine bağımlı ve birbiriyle ilişkilidir. Farklı boyutlar, güçler ve evrenin

varlıkları arasında bir neden-sonuç ilişkisi vardır. “Şamanizmi uygulayanlar insan, hayvan, bitki ya da değil tüm varlıkların holistik (bütünsel) bir yaşam gücüyle, yaşam enerjisiyle, bilinç, ruh ya da başka bir göklere ait madde ötesi tözle dolu olduğuna ve bunun klasik fizik yasalarını aştığına inanırlar. Bu olağanüstü evrenin her üyesi dünyayı bir arada tutan yaşam enerjisinin bir parçasıdır.”⁴

“Şamanik yolculuğun en güzel yönlerinden biri doğrudan esin ilkesidir. Şamanik yolculuk uygulaması görünen ve görünmeyen dünyalar arasındaki perdeleri aralamamıza, uyanabilmemiz ve bütünlenmemize yardımcı olabilecek bilgi ve enerjilere ulaşmamıza yardımcı olur. Şaman, hastalığın ruhsal yönlerini irdelemek, kayıp ruh parçalarını geri getirmek, bilgi vermek, ölenlerin ruhlarının geçişine yardımcı olmak ve topluluk için çeşitli törenler uygulamak için ruhlarla doğrudan bağlantı kuran kadın veya erkektir. Şamanlar kabilesel topluluklarda şifacı, doktor, rahip, psikoterapist, mistik ve öykü anlatıcıları olarak çeşitli rollerin sahibi olmuşlardır. Şamanik yolculuklarımızda olağan dışı gerçekliğe seyahat ettiğimizde ağaçların, bitkilerin, hayvanların, böceklerin, kuşların, balıkların, sürüngenlerin, kayaların, aynı zamanda toprak, su, ateş ve hava elementlerinin ruhlarıyla nasıl iletişime geçeceğimizi öğreniriz. Yaşam ağını doğrudan deneyimleriz.”⁵

(Devam Edecek)

4 Şamanın Bedenindeki Kadın, Barbara Tedlock

5 Şamanik Yolculuk, Sandra Ingermann

BİLYAY VAKFI

MTİAD DERNEĞİ

RUH VE MADDE YAYINLARI

SOSYAL MEDYADA

Değerli Okurlarımız,
Bugüne kadar BİLYAY Vakfı ve MTİAD Derneği olarak, merkezimizdeki konferanslar, Bilyay Akademi seminerleri, diğer özel çalışmalarla sizlere ulaşmış ve Ruh ve Madde Dergisi ve yayınladığımız kitaplar aracılığıyla sizlerle hep iletişim içinde olduk. Artık günümüz etkili iletişim araçlarından interneti ve sosyal paylaşım sitelerini kullanarak da bize ulaşmış ve duyuru, etkinlik ve taze haberlerimizi takip edebileceksiniz.

MTİAD
1950

www.facebook.com/Mtiad1950

<https://twitter.com/Mtiad1950>

www.facebook.com/bilyayventiad

Ruh ve Madde Kitap Klubü
www.facebook.com/groups/20598571775099

Mikrodan Makroya

Sonay Sunucu

EZOTERİK literatürde “Küçük alem, büyük alemin aynısı olarak yaratılmıştır. Mikrokozmos da makrokozmos ile aynıdır. Makrokozmosu anlayabilmek için mikrokozmosu öğrenmek gerekir,” şeklinde ifade edilir.

İnsan modelinden faydalanarak, makroya dair anlayışımızı bir parça daha genişletebilir miyiz çabasıdır bu satırlar. *İlâhî Nizam ve Kâinat* kitabındaki evrenler kavramını anlamaya yaklaşacak bir örnek olabilir mi diye, bunu insan modeli üzerinden düşünmeye ve anlamaya çalışıyorum. Kitapta sayfa 17’ de şöyle ifade ediyor:

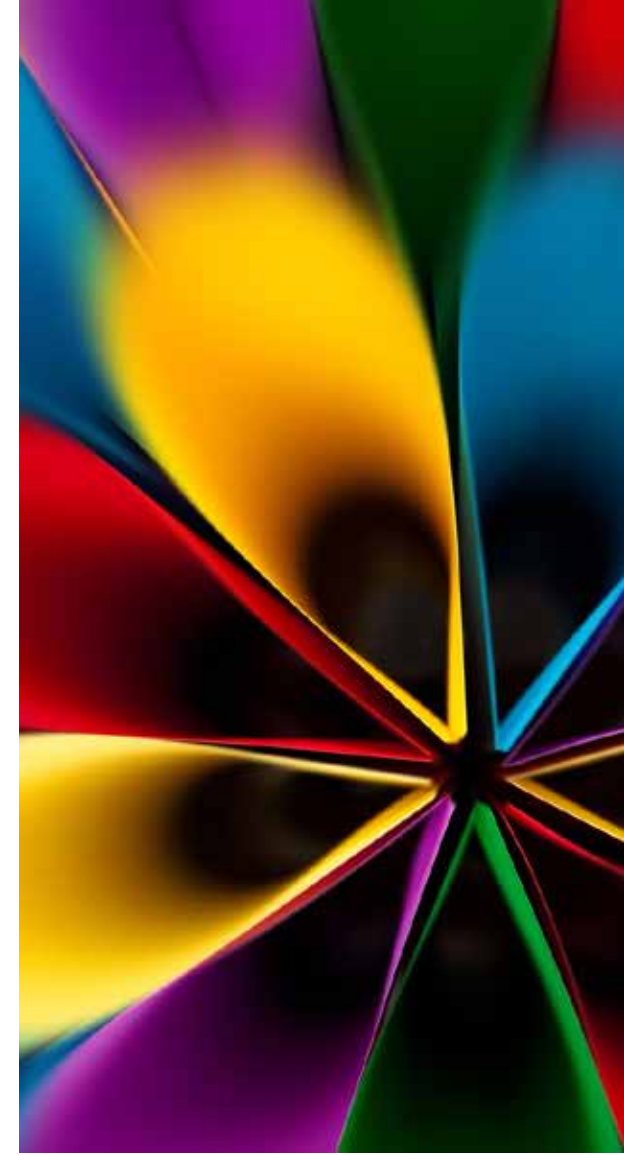
*Beyaz camlı bir projektörü boşluğa yansıtınız!
Projektör ışığının beyaz renkli görünüşü, belirli bir madde evreni cevherinin imkanları olsun! İşte bu, bütün hakikatleriyle ve realiteleriyle, başlı başına bir evrendir. Şimdi bu projektörün beyaz olan camını değiştirerek mavi yapınız! Bu defa, mavi renkli bir projektör ışığı ortaya çıkacaktır. Bu da mahiyeti ve imkanları öncekinden*

tümüyle başka olan, diğer bir evrendir. Burada, hatalı bir düşünceye sapmamak için çok büyük bir dikkatle, şu noktayı belirtmek gerekir ki; mavi projektörden söz edilirken, beyaz projektörün kaybolup mavi projektörün onun yerine geldiği veya iki projektörün birbiri üzerine eklenerek karışık bir ışık karmaşası meydana getirdikleri ya da bu iki projektörden birinin diğeri yararına zayıfladığı ve değiştiği gibi, yine hep mekan kavramına dayanan zorunlulukları asla düşünmemek gerekir. Burada, her iki projektör de birbirine karışmadan, birbiriyle hiçbir şekilde alışverişe girilmeden, kendilerine özgü bütün kıymet ve niteliklerinden hiçbir şey kaybetmeden, her biri tek başına -sanki kendisinden başka projektör ışığı yokmuş gibi- mevcudiyet gösterir.

Buradaki ifadenin ışığında, insan yapısı üzerinden paylaşımda bulunmak istiyorum. Açılımı Neuro Linguistic Programming (beyin, lisan, programlama) olan ve insan yapısını anlama, bu yapının en iyi versiyonuna ulaşma amaçlı bir davranış modeli olan NLP’de, insanların, zihinlerinde oluşturdukları haritalardan bahsedilir ve buradan da NLP’nin üzerine oturduğu önemli temellerden birisi olan, “Harita arazinin kendisi değildir,” ifadesine ulaşılır.

Biz buna, NLP ön-kabulü deriz ve bu ön-kabul, kendimizi, başkalarını ve ilişkileri anlamak adına oldukça önemli ve kilit bir konumdadır. Aynı zamanda bu haritanın, tek bir versiyonu da yoktur. Bizler, bu haritalar yoluyla kendi gerçekliklerimizi yaratırız ve her birimiz, kendi yarattığımız gerçeklikler içinde yaşarız. Bu yarattığımız gerçeklikler de, farklı koşullar, sahip olduğumuz farklı kimliklerde, oldukça farklı bir yapı gösterebilir.

Hatta öyle ki; bu gerçekliklerin birbirlerinden haberleri olmaması ihtimali (eğer siz kendi üzerinizde çalışıp da kendinizi anlamaya başlamadıysanız) oldukça yüksektir. Kişi bir gerçeklik içerisinde oldukça mutlu ve üretken bir insan olabilirken, başka bir gerçeklikte oldukça depresif ve pasif bir yapı gösteriyor olabilir. Yani bizler, birbirlerinden habersiz, her birinin kendilerine özgü nitelikleri

olan pek çok gerçeklik içerisinde yaşamaktayız ve sadece biz değil, bizimle birlikte bütün insanlık ailesi de bu özelliğe sahip olmaktadır. Elbette ki bu gerçekliklerin yapısı da, tıpkı maddenin yapısının ve özelliklerinin değişmesi gibi her insanda farklılık göstermektedir.

Yine *İlâhî Nizam ve Kâinat* kitabına dönüp, maddenin nasıl tarif edildiğine bakacak olursak, sayfa 8’de şöyle diyor;

İnsanların “madde” diye anladıkları ve kıymetlendirdikleri şeyler, dışarıdan gelen tesirlerin, madde bünyesindeki imkanlarla meydana getirdikleri çeşitli hareketlerin tezahürleridir.

Bu şekillerin ve durumların, incelik-kabalık veya basitlik-karmaşıklık hallerine göre, çeşitli idraklere, görüşlere hedef olabilen kısımları vardır. Yüksek ve karışık hareket tezahürleriyle görünen maddeler, o oranda karmaşık ve gelişmiş durumlar gösterirken, az ve basit hareketlerle kendilerini gösterenler de o kadar ilkel ve basit nitelikler gösterirler.

Ve yine kitabın ifade ettiği gibi her şey; düşünceler, duygular, inançlar vs. gibi her şey madde olduğundan, bu madde çeşitliliğine paralel olacak tarzda, insanların gerçeklikleri, haritaları da farklılık göstermektedir. Ve bir insan, hayatı boyunca emek vererek oluşturduğu bu gerçekliklerin içinde, duruma, koşula göre farklılık göstermekte olan pek çok gerçeklikler içinde, birinden diğerine anında geçişler yaparak yaşar.

Bu geçişleri insan, aynı atomlarıyla, aynı hücreleri ile, aynı organlarıyla yani onu meydana getiren parçalarında herhangi bir değişiklik yaşamadan meydana getirir ve aynı zamanda her bir gerçeklik de kendi değerinden bir şey kaybetmez. Yani aynı bedende

mevcudiyet gösteren kişiler, pek çok farklı gerçeklikleri, aynı alan içerisinde çok hızlı geçişlerle yaşamaya devam ederler, *İlâhî Nizam ve Kâinat*’ta da ifade edildiği gibi; *her iki projektör de birbirine karışmadan, birbirleri ile hiçbir şekilde alışverişe girişmeden, kendilerine özgü bütün kıymet ve niteliklerinden hiçbir şey kaybetmeden, her biri tek başına-sanki kendisinden başka projektör ışığı yokmuş gibi- mevcudiyet gösterir.*

Ve kişi, tüm bu gerçekliklerden edindiği kazanımlarla da, hayat görüşünü, bilgilerini, kavrayışlarını

geliştirirken, toplamda da en küçük hücresinden, bütün bedensel ve enerjetik katmanlarına kadar değişip, gelişir.

Tüm değişimler ise önce idraklerde olmuştur. *İlâhî Nizam ve Kâinat* kitabında “idrak” kavramına çok önem verilir ve Ünite’de son bulacak tekamül yolculuğunun müthiş bir idrakler birliği olduğundan bahsedilir. Ünite ile ilgili kitapta şöyle ifade eder;

Bu durum, üniteye kadar böyle devam eder ve buraya geldiklerinde de, bir tek organizasyon, bir tek idrak halinde

toplanırlar. O muazzam idrakin sezgisine hiçbirimiz varamayız, o müthiş bir güç olur. O, bir tek olarak evrene ait gücün tamlığı içinde ve evrenin bütün olanaklarıyla, icaplarıyla, idrakleriyle ve bütünüyle her şeydir.

Tüm bu ifadelerden sonra satırlarımı, bu yazıyı yazmama sebep olan, zihnime gelen şu soru ile noktalamak isterim; **Bizim içinde bulunduğumuz evrenimiz de, tek bir idrak halinde var olan o müthiş güce ait pek çok ve farklı gerçekliklerden birisi midir?** □

Masallar ve Arketipler

Perihan Önder-Ridder

1. Bölüm

BU yazı, masal kişilerinin ve nesnelere oluşum, devinim ve dönüşümlerinin gerçekleştiği temel “eylem alanları”yla, bu alanların Carl Gustav Jung’un “arketipler” kuramındaki karşılıklarını ve aralarındaki bağlantıları sergilemeyi amaçlamaktadır.

Buradaki inceleme, bulgu, tez ve yorumların çoğu, yazarın Almanya’da, Essen Üniversitesi “1. Devlet Sınavı” bitirme tezi olarak yazdığı çalışmasından kaynaklanmaktadır.¹ Tezin alanı metinbilimle sınırlandırılmış olduğu için,

1 Önder-Ridder, P.: Eylül 1999, *Metin Çözümlemesi. Yapısalca Yönteme Dayalı Karşılaştırmalı Masal Çözümlemeleri*, Essen Üniversitesi Öğretmenlik Yüksekokulu (şimdiki adıyla ‘Türkistik Enstitüsü’), Lise Düzeyi Türkçe Öğretmenliği Bölümü Bitirme Ödevi (Schriftliche Hausarbeit im Rahmen der Ersten Staatsprüfung für das Lehramt für die Sekundarstufe II).

Jung’un arketipler kuramıyla olan bağlantılarına değinilmemişti o zaman. Ayrıca, bu eylem alanlarının müzikteki karşılığı da yeni bir bulgu olarak yer almakta.

Masal Nedir?

MASALLAR, söylenceler gibi, en eski, sözlü anlatı metinlerindedir. Çevresiyle sürekli etkileşim içinde olan insan, içinde yer aldığı olgu ve olaylara tutarlı ve dizgesel bir açıklama getirme gereksinimi içindedir hep. Masallar, bu gereksinimin öyküye dökülmüş biçimleri; insanın kendisini ve dünyayı anlama ve yönlendirme çabasının şiirsel anlatımlarıdır. Yaşantıların simge diliyle yeniden üretildiği masalarda insanlığın ortak sorunları işlenir ve çözümler önerilir.

Açıklayıcı, eğitici, yol gösterici ve düş gücünü geliştirici işlevlerinden ötürü çekiciliklerini koruyabilen masallar insanı devindirir, değişme, değiştirme gücü ve inancı verir. Bireyselleşme ve özgürleşme sürecinde, başka bir deyişle insanın iç dünyasında bir bütünleşmeye gitmesinde ve bu şekilde sağlıklı bir dengeye ulaşmasında itici güç olarak kullanılabilme gizilgücünü taşıyan masallar yaşamın büyüüne gönderme yapar ve “tasarlanamayan”ı tasarlama yürekliliğini besler.

1. Sabır taşı

BİR varmış, bir yokmuş. Evvel zaman içinde bir karı, bir koca varmış. Bunların dâr-ı dünyada bir tek kız evlatları varmış.

Bu kızcağz her gün çeşmeye gider, bir bakraç su getirirmiş. Gene bir gün çeşmeye

gitmiş, bakracını doldurmuş gelirken bir serçe kuşu çeşmenin taşına konmuş, kıza:

“Ah kız, vah kız. Kırk gün bir ölünün başını bekleyeceksin kız...” demiş. Kız da: “Git toprak başına... Benim giydiğim sim, yediğim pirinç,” diye cevap vermiş.

Üç gün ardi ardına kuş bu sözleri tekrar etmiş durmuş. Kız nihayet dayanamamış, olan biteni anasına babasına anlatmış.

Bunlar kızlarının başına bir felaket gelmesinden korkmuşlar. Adam karısına:

“Bu memleketten çıkıp gidelim, ola ki kızımıza bekleyen belayı savarız,” demiş.

Yol azaklarını görmüşler, durmayıp yola çıkmışlar.

Az gitmişler, uz gitmişler... Berri yabanda, uzakta bir ev görmüşler. Evin yanına varmışlar; geceyi orada geçirip dinlenmek için kapıyı çalmışlar, açan olmamış. “Her hal sahipleri yok,” diye kapıyı adam omuzlamış, açamamış, kadın zorlamış, olmamış... Kız:

“Bir kere de ben deneyim,” demiş. Kapıyı itmesiyle kapının açılması bir olmuş. Kız içeri girmiş, kapı kendiliğinden kapanıvermiş. Anası, babası bir yandan, kız bir yandan kapıyı tekrar açmaya çok çalışmışlar, imkanı yok kapı açılmamış.

Kız anasını babasını kapı önünde bırakıp evin içini gezmeye başlamış. Merdivenleri çıkmış, bir odayı açmış ki yerde bir yatak, içinde bir ölü yatıyor. Oda döşeli dayalı. Ölünün yatağının yanında bir leğen, bir ibrik. Öbür odalar da döşeli dayalı. Aşağı inmiş, kapının arkasına gelmiş. Anasına babasına yukarıda gördüklerini anlatmış:

“Benim anlının yazısı böyleymiş, ne yapalım? Yazılan bozulmaz. Siz beni bırakın, gidin,” demiş.

Anası babası önce ağlamışlar, sızlamışlar, kızlarını koyup gitmeye gönülleri razı olmamış. Ama, bakmışlar ki ne etseler faydası yok, kadere boyun eğip oradan ayrılmışlar.

Kız tekrar ölünün yanına çıkmış, oturmuş yatağın başucuna; günlerini saymaya başlamış... Her gün ortalığı baştan aşağı süpürür, ibriğin suyunu değiştirir, sonra yerine oturur, beklermiş... Böyle böyle yirmi beş, otuz gün geçmiş.

Bir gün bakmış ki evin önünden çingeneler geçiyor. Pencerenin altına gelen bir çingene kızına seslenmiş:

“Kız, kız... Bana can yoldaşı olur musun?”

Çingene kızı da:

“Olurum,” demiş.

Bunun beline ip bağlamış, pencereden yukarı çekmiş. Çingene kızı aşağı yukarı, işlere koşar, ona yardım edermiş. Ama, ölüyü gene kendi beklermiş. Otuz dokuz gün olmuş, kız gecelerdir uykusuz, bir ara çingene kızına demiş ki:

“Gel yatağın başında dur, ben bir az uzanayım.” Çingene kızı, “Peki,” demiş, oturmuş ölünün başına. Öteki de yatmış, az uyur uyanırım, diye, ama uykusuna kanamamış...

O uyumakta olsun, kırk gün de tamam olmuş. Yerde yatan ölü dirilmiş. Başucunda bekleyen çingene kızının bileğinden tutmuş:

“Kırk gündür benim başımı bekleyen sen misin?” Kız da:

“Benim,” demiş.

“Allahın emriyle bana varır mısın?”

“Varırım,” demiş.

Delikanlı çingene kızını almış. Öbür kız uyanınca olan biteni anlamış ama sesini çıkarmamış. Artık evin içinde, çingene kızı hanım, öteki kız da onların halayığı olmuş...

Adam bir gün demiş ki:

“Kızlar, ben şehre gidiyorum, size ne alayım?”

Çingene kızı:

“Bana boncuk al, pul al, bir de yufka ekmeği al,” demiş.

Öbür kız da:

“Bana bir bebek al, bir sabır taşı al, bir de kara saplı bıçak al,” demiş.

Adam şehre gitmiş. Çingene kızının dediklerini almış. Öbürünün istediklerini de alırken dükkancı:

“Sen bunları kimlere alıyorsan, ne yapacaklarını kolla,” demiş.

Adam kızların hediyelerini alıp eve dönmüş. Önce çingene kızına getirdiklerini vermiş.

Kız boncukları boynuna takmış, pullarla süslenmiş. Yufka ekmeğini parçalamış, her bir parçayı bir yastığın üzerine koymuş. Yastıktan yastığa gider: “Hanım, bir parça ekme ver,” diye dilenirmiş... Adam bir yere

gizlenmiş de bunları seyretmiş. İçinden de, “Dur bakalım hele,” dermiş.

Sonra öteki kızın hediyelerini vermiş.

Gene bir yere gizlenmiş. Kız kara saplı bıçağı yanına koymuş. Sabır taşı ile bebeği de karşısına almış. Başlamış sabır taşına anlatmaya:

“Ey sabır taşı, demiş, ben anamın babamın biricik kızı idim. Bir gün suya gittim. Çeşme başında bir kuş bana: ‘Ah kız, vah kız... Kırk gün bir ölünün başını bekleyeceksin, kız’ dedi...”

Sabır taşı, sen mi sabır, ben mi sabır?”

O bunları anlatırken, bebek ortada sıkır sıkır oynamaya başlamış, sabır taşı da şiştikçe şişermiş...

“Ben bu kuşun söylediklerini anama babama anlattım. Onlar da beni kaderin elinden kurtarırız diye, alıp memleketten çıkardılar. Yolumuzun üzerinde bu eve geldik. Kapıyı onlar zorladı, açamadı; ben iteledim, kapı açıldı, sonra hemen üstüme

kapandı. Ben içerde kaldım, anam babam dışarda. Kapıyı açıp onları içeri alamadım bir türlü. Yukarı çıktım,

odada yatan ölüyü gördüm. Anladım ki bu benim kaderimmiş... Sabır taşı, sen mi sabır, ben mi sabır?”

Bebek gene sıkır sıkır oynarmış, sabır taşı da şiştikçe şişermiş.

Kız gene anlatmaya devam etmiş:

“Bir gün buradan çingeneler geçiyordu. Bana can yoldaşı olsun diye bir çingene kızını yanına aldım. Ölünün başını tam otuz dokuz gün bekledim. Son gün uykusuzluk canıma tak dedi, bir az uyuyayım dedim, çingene kızını ölünün başında bıraktım. Ben uyurken ölü uyanmış. Başı üzerindeki kızı aldı, ben bu evin halayığı oldum... Sabır taşı, sen mi sabır, ben mi sabır?”

Sabır taşı çat diye çatlamış. Kız da sabır taşına:

“Sen bile dayanamadın, ben nasıl dayanayım!” demiş. Kara saplı bıçağı kaptığı gibi kalbine saplamaya davranmış, tam o sırada oğlan yerinden çıkıp kızın bileğine yapışmış.

Çingene kızını çağırmış:

“Kara saplı bıçağa mı razısın, kırk katıra mı?” demiş.

Çingene kızı:

“Kara saplı bıçak sevdiğinin bağına batsın... Kırk katır isterim; biner de babamın evine giderim,” demiş.

Çingene kızını katırların kuyruğuna bağlamışlar. Kırk katır onu dağa taş a çarpa çarpa bin parça etmiş.

Kızla oğlan da kırk gün kırk gece toy düğün etmiş, muratlarına ermişler.

Olağandışı Bilinç Halleri ve Bilincin Sınırları

M. Reşat Güner

1. Bölüm

15 Mayıs 2005 tarihinde, 1. İstanbul Parapsikoloji Konferansındaki konuşma metninden alınmıştır.

İNSAN bilincini ve bilincin yapısını çok farklı açılardan incelemek ve araştırmak mümkündür. Gözleri görmeyen birkaç kişinin bir file dokunarak onu nasıl tarif ettikleriyle ilgili öyküyü herkesin bildiğini tahmin ediyorum. Hani bir tanesi filin bacağı tutar ve der ki “işte fil bir sütun gibidir.” Diğeri kulağını tutar ve ona göre bir tarif yapar, bir başkası kuyruğunu vs.

İşte günümüzde de aynen buna benzer biçimde farklı disiplinlere ve farklı görüşlere mensup araştırmacılar insan bilincini kendi tutabildikleri parçaya göre yorumlamakta ve oradan elde ettikleri verilerle bilinç hakkında belli bir anlayışa ulaşmaktadırlar.

İnsan bilinciyle yakından ilgili disiplinlere baktığımızda temel olarak şu alanları görürüz: psikoloji, psikiyatri, nöroloji, felsefe, parapsikoloji, mistik gelenekler ve olağandışı bilinç halleriyle ilgili araştırmalar. İnsan bilincini ışık spektrumuna benzetecek olursak, bu disiplinlerin her biri bilinç spektrumunun belli bir bölgesine ışık tutmakta ve bilincin yapısını kendi perspektifinden incelemektedir. Bu görüşlerin hepsi de kendilerine göre doğruyu ifade etmektedir ve aslında hiçbirisi birbirinden üstün ya da değersiz değildir. Ancak gerçek anlamda bir bilinç araştırması bu disiplinlerin hepsini kapsamına almak ve her birinden gelmekte olan verileri değerlendirmek zorundadır.

Nitekim günümüzde bilinç araştırmaları geniş olarak sürmekte ve konuyla ilgili çok çeşitli platformlarda geniş tartışmalar yapılmaktadır.

Bilincin sınırları gibi geniş bir konuyu bu kadar kısa süre içerisinde tüm yönleriyle ele almak ve tartışmak elbette mümkün değildir. Ben burada spektrumun uç noktalarında yer alan olağandışı bilinç hallerini ve parapsikolojinin araştırma alanına giren psişik fenomenleri kısaca ele almak, bu hallerin bilincin yapısını anlamak bakımından ne kadar önemli olduğuna dikkat çekmek ve bunlardan elde edilen sonuçların bilincin yapısı ve sınırları hakkında neler ima ettiğini kısaca sergilemek istiyorum.

Olağandışı bilinç halleri, adından da anlaşılacağı gibi duyulara bağlı gündelik bilinç halimizin dışında, doğal ya da yapay yollarla oluşturulabilen çeşitli bilinç hallerini adlandırmak için kullanılan bir terimdir. İleride de örneklerini

göreceğimiz gibi, olağandışı hallerde bilincimiz duyulara bağlı zaman ve mekan sınırlarını aşabilmektedir. Ve bu tür haller bize bilincin yapısının ve sınırlarının olağan bilinç hallerindeki duyulara bağımlı sınırların çok daha ötesinde geniş yönleri olduğunu ima etmektedir. Bu konularla ilgili araştırmalar sürmekle birlikte elimizde epey yüklü miktarda veri birikmiş durumdadır.

Bu noktada öncelikle olağandışı bilinç halleriyle ilgili tarihsel araştırmalara ve olağandışı bilinç hallerinin insanlığın gelişimindeki önemine değinmek istiyorum.

1. Olağandışı Bilinç Halleri ve Konuyla İlgili Araştırmaların Kısa Tarihçesi

1.1. Eski Toplumlarda Olağandışı Bilinç Halleri

İNSANLIĞIN dinsel tarihini incelediğimizde tüm yerli kültürlerin olağandışı bilinç hallerine büyük bir saygıyla yaklaştıklarını ve bunları meydana getirecek güvenli ve etkili yollar geliştirmek için çok zaman ve çaba harcadıklarını görürüz. Yakın zamana dek “ilkel” olarak kabul edilen çeşitli toplulukların dinsel inançları ve uygulamaları “batıl inançlar” olarak yorumlanmıştır. Halbuki 20. yüzyılın ortalarından itibaren antropologların yapmış oldukları araştırmalar bu eski kültürlerin dinsel uygulamalarının arkasında oldukça ciddi bir deneyim ve bilgi birikiminin yattığını keşfetmişlerdir. Ve bu uygulamalar olağandışı bilinç halleriyle ilgili modern araştırmaların ışığı altında incelendiğinde eski toplumların bu

konuda oldukça ilerlemiş oldukları ortaya çıkmıştır.

Olağandışı bilinç halleri eski toplumlarda çok çeşitli pratik amaçlar için kullanılmıştır. Bunları başlıklar halinde özetleyecek olursak şöyle sıralayabiliriz: kayıp kişi ya da nesnelere bulmak, uzak yerlerdeki kişiler hakkında bilgi edinmek, av hayvanlarını izlemek, rehberlik almak amacıyla ruhsal varlıklarla ilişkiye geçmek, şifacılık ve kehanette bulunmak...

Bu hallerde karşılaşılan deneyimlerin endüstri öncesi topluluklar ve insanlığın ruhsal tarihi üzerindeki etkisi çok büyük olmuştur.1

Olağandışı bilinç hallerinin meydana getirilmesi ve çeşitli amaçlar için kullanımı insanlığın en eski ruhsal sistemi ve şifa sanatı olan şamanizmin en önemli karakteristik özelliğidir. Şamanizmin kökleri çok eski dönemlere kadar uzanır ve evrensel özellikler göstermektedir. Kuzey ve Güney Amerika, Avrupa, Afrika, Asya, Avustralya, Mikronezya ve Polinezya gibi dünyanın çok farklı kültürlerinde benzer biçimlerde karşımıza çıkmaktadır.

Şamanizmin temeli olağandışı bilinç halleri ve duyular dışı algılamalara dayalıdır. Bu tarz yeteneklere sahip olmayan bir kişinin şamanlığından

söz edebilmek mümkün değildir. Bu konuyla ilgili olarak yapılan araştırmalar sonucunda dünyanın çok farklı yörelerinde birbirlerinden habersiz olarak yaşamış olan şamanların çok benzer deneyimler yaşadıkları ortaya çıkmıştır.2

Olağandışı bilinç hallerinin en ilginç yönlerinden bir tanesi bu hallerin karakteristik özelliklerinin kültür farklılıklarına rağmen aynı olmasıdır.

Bu eski toplumların olağandışı bilinç hallerini meydana getirebilmek için kullandıkları yöntemler kültürden kültüre farklılık göstermekle birlikte dünyanın her yerinde aşağı yukarı aynı uygulamaları görmek mümkündür.

Bu yöntemleri başlıklar halinde özetleyecek olursak şu uygulamaları görürüz:

1. Solunum biçiminin değiştirilmesi
Çeşitli solunum teknikleri yoluyla bilinç halinin değiştirilmesi
2. Ses teknolojileri
Davul ve ritm aletleri, müzik, şarkı vb. öğelerin bilinç halini değiştirecek biçimde kullanılması.
3. Dans etme ve diğer hareket biçimleri
Dans ve çeşitli hareketlerden trans halleri meydana getirmek için yararlanılması
4. Sosyal yalıtım ve duysal yoksunluk
Mağarada, çölde, yüksek dağlarda inzivaya çekilmek gibi uzun süreli sosyal ve duysal yalıtım da olağandışı hallerin elde edilmesi için yaygın olarak kullanılan bir yöntemdir.
5. Aşırı duysal yükleme
Çeşitli ritüeller sırasında akustik ve görsel uyarılarla bilincin aşırı yüklenmesi

6. Fizyolojik yoksunluk ve bedensel acı verme (çilecilik)

Oruç tutma, uykusuzluk, laksatiflerin kullanımı, kan kaybı, acı verici fiziksel prosedürler vb. yoluyla olağandışı bilinç hallerinin elde edilmesi

7. Meditasyon, dua ve diğer ruhsal uygulamalar

Doğu ve Batıda uygulanan çeşitli meditasyon ve konsantrasyon uygulamaları, zikir vb uygulamalar.

8. Psikodelik materyallerin kullanımı
Çeşitli bitkiler ve hayvanlardan elde edilen bilinç halini değiştirici maddelerin kullanımı.3

Tüm bu antik ve yerli kültürlerle ait tekniklere ek olarak birçok dinsel öğretiler içerisinde de özellikle olağandışı bilinç hallerini meydana getirmeye yönelik detaylı prosedürler geliştirildiğini görebiliriz. Buna örnek olarak çeşitli yoga tekniklerini, Budizmin çeşitli kollarında bulunan meditasyon tekniklerini, Taocu geleneğe ait ruhsal egzersizleri ve tantrik ritüelleri saymamız mümkündür. İslami öğretinin çerçevesinde sufilerin zikir ayinlerini ve trans hali meydana getiren mistik dansları örnek verebiliriz. Yahudi-Hristiyan geleneğinde ise Esseni'lerin solunum egzersizleri, vaftiz törenleri ile çeşitli kabalistik ve hassidik prosedürleri görebiliriz. Doğrudan ruhsal deneyimleri başlatmak ya da kolaylaştırmak için düzenlenmiş bilinç halini değiştirmeye yönelik teknikler büyük dinlerin mistik kolları ve bunlara ait ezoterik tarikatların karakteristik özelliğidir.

Eski toplumlarla ilgili bu kısa özetten sonra şimdi kısaca olağandışı bilinç hallerinin uygarlığın gelişimindeki kritik rolü üzerinde durmak istiyorum.

1.2. Uygarlığın Gelişiminde Olağandışı Bilinç Hallerinin Rolü

UYGARLIK tarihi açısından baktığımızda olağandışı bilinç hallerinin insanlığın gelişiminde çok önemli bir yeri olduğunu görmekteyiz. Hangi alanda olursa olsun insanlığın gelişimine ciddi anlamda yön veren ve gidişi hızlandıran tüm insanların belirgin ya da belirgin olmayan biçimde olağandışı bilinç hallerini deneyimlemiş olduğunu görürüz. Peygamberler, düşünürler, bilim adamları, sanatçılar, yol gösterici liderler gibi uygarlığın akışını önemli biçimde etkileyen tüm insanlar kendi fonksiyonlarına göre çeşitli yoğunluklarda olağandışı bilinç hallerini deneyimlemişlerdir.

Bunların arasında özellikle spiritüel liderlerin, sanatçıların ve düşünürlerin olağandışı bilinç hallerini çok yoğun biçimde yaşadıklarını görürüz.

Ancak bilim adamları da onlardan arta kalmamaktadırlar. Çünkü önemli bilimsel gelişmelerin ve çeşitli buluşların ardında da çoğu zaman sezgileri ve farklı bilinç hallerini buluruz. Pek çok bilim adamı en önemli buluşlarını ya bir rüya, ya bir vizyon ya da ani gelen bir sezgi yoluyla gerçekleştirmişlerdir. Ve bilim tarihinde buna ait kayıtlı pek çok örnek bulmak mümkündür. Bu konuya dair klasikleşmiş örneklerden August Kekule'nin Benzen molekülünü keşfetmesini sağlayan rüyetini, Einstein'ın görecelik teorisini oluştururken gördüğü vizyonları, Mendeleev'in periyodik tabloyu tamamlamasını sağlayan rüyasını verebiliriz. Bu tip sezgilerin ortaya

çıkabilmesi için bilinç bakımından bir tür ayrışma haline ihtiyaç vardır. İşte bu yüzden bu tip deneyimler ya uykuyla uyanıklık arası bir durumda, ya rüyada ya da hafif bir trans halinde gerçekleşmektedir. Ve olağanüstü ilham deneyimlerinde dikkati çeken ortak özellik bunun kontrol dışı biçimde gerçekleşmesidir.

Sanat alanında büyük yaratıcılık ve orijinallik sergileyen tüm büyük sanatçıların yaşamlarını incelediğimizde özellikle yoğun yaratma dönemlerinde çok farklı bir bilinç hali içerisine girdiklerini ve bunu da çeşitli vesilelerle açıkça dile getirdiklerini gözleriz. Sanatsal yaratıcılık farklı bir algı ve kavrayış düzeyi gerektirmektedir. Böyle bir algı düzeyi de bilinç halinin çeşitli biçimlerde değişmesini öngörmektedir. Literatürde buna ait pek çok örnekler bulmak mümkündür. Ben burada kendi mesleğimle de ilgili olduğu için iki ünlü bestecinin, Mozart ve Brahms'ın orijinal ifadelerini nakletmek istiyorum: Mozart eserlerini nasıl yazdığı hakkında bir mektubunda şunları söylüyor:

“Tam anlamıyla kendi başıma olduğum, bütünüyle yalnız ve neşeli olduğum zamanlarda... veya uyuyamadığım gecelerde... işte bu haller fikirlerimin en iyi akıp geldiği ve en bereketli olduğu zamanlardır. Nereden ve nasıl geldiklerini bilmediğim gibi onları zorlayamam.”

“Eserim zihnimde hemen hemen tamamlanmış halde karşımda durur ve ben onu iyi bir resim ya da güzel bir heykele bakar gibi inceleyebilirim. Partileri kendi zihnimde birbiri ardına işitmem, ancak onları olduğu gibi bir seferde duyarım ve bu süreç, hoş ve canlı bir rüya içerisinde gerçekleşir.”

Brahms'ın ifadeleri ise şöyle:

“Fikirler direk olarak Tanrı'dan akar gelir ve onları ayrı ayrı temalar halinde zihin gözümle görmekle kalmam aynı zamanda hepsi doğru formlar, doğru armoniler ve doğru orkestrasyonlarla bezenmiş bir haldedir. Bu nadir gelen ilhamlı hallerde eserin tamamlanmış hali bana ölçü ölçü yazdırılır.”

“Bu tip sonuçları almak için yarı trans durumunda olmam gerekir.”⁴

Bunların dışında, ruhsallıkla ilgili tüm bilgileri olağandışı bilinç hallerine girebilmeye yetenekli kişilere borçluyuz. Çünkü duylara bağlı olağan bilinç halleriyle ruhsal bilginin elde edilmesi ya da ruhsal bir araştırma yapabilmek mümkün değildir.

Kısacası olağandışı bilinç halleri insanlığın gelişiminde çok hayati bir öneme ve yere sahiptir. Sıra dışı yaratıcılığa ve bilgiye açılan kapı daima olağandışı bilinç halleri yoluyla gelmiştir.

Şimdi konuyla ilgili bilimsel araştırmaların kısa bir tarihçesini sunmak istiyorum.

1.3. Bilimsel Döneme Ait Gözlem ve Araştırmalar

OLAĞANDIŞI bilinç halleri ve psişik yetenekler insanlıkla yaşıt olmakla birlikte bu fenomenlerin sistemli biçimde araştırılması 150-200 yıllık bir geçmişe sahiptir. Bu araştırmaların detaylı bir dökümü çok büyük bir materyali içerdiğinden dolayı burada çok kısa bir özet vermekle yetineceğim. Bilimsel döneme ait araştırmaları üç bölüme ayırarak incelemek istiyorum.

1.3.1. Psişik Araştırmalar Dönemi

BUNLARDAN birincisi “Psişik Araştırmalar” dönemidir. Daha

önceki yıllardaki bilim adamları da konuyla ilgilenmişse de özellikle 1850'li yıllardan başlayarak 1920'lere dek devrin oldukça saygın bilim adamları ruhsal fenomenlerle ilgilenmişlerdir. Bu öncü bilim adamlarına örnek olarak Sir William Crookes, Sir Oliver Lodge, Sir William Barret, Frederick Myers, Dr. Gustave Geley, Dr. Charles Richet ve psikolojinin öncülerinden William James gibi isimleri sayabiliriz. Bu dönem içerisinde İngiltere, Fransa ve Amerika'da günümüzde de faaliyetlerini sürdüren üç araştırma kurumunun doğuşuna tanık olmaktayız.

Bu dönemde adı geçen bilim adamları ve daha pek çok araştırmacı gerek spontan olarak ortaya çıkan psişik fenomenleri, gerekse yetenekli insanları birebir inceleyerek deneyler yapmışlardır. Bu deneyler esnasında ileriki bölümlerde değineceğimiz

birçok fenomenlere ait çok sayıda veri elde edilmiş ve bunların sonuçları kitaplar ve makaleler halinde yayınlanmıştır. Bu yayınları ve kayıtları en detaylı şekliyle Society for Psychical Research (İngiltere Psişik Araştırmalar Derneği) ve American Society for Psychical Research (Amerikan Psişik Araştırmalar Derneği) arşivlerinde bulmak mümkündür.

Bu döneme ait yapılan araştırmaları dikkatlice incelediğimizde duyu dışı algılamalar ve olağandışı bilinç halleriyle ilgili oldukça detaylı incelemeler yapıldığını ve o devrin bilim adamlarının birçok fenomenleri açıklayamamakla birlikte aslında insan bilincinin fizik sınırları aşabildiğini ve hatta bazılarının bilincin ölüm sonrası varlığını sürdürdüğünü kabul ettiklerini görebiliriz.

(Devam Edecek)

Ruhsal Şifa Nedir?

CANLILARIN bedensel, zihinsel ve ruhsal dengelerini mükemmel şekilde sağlayabildikleri ve doğuştan gelen becerileri vardır. Ruhsal şifanın amacı bu beceriyi artırmak ve bireyin kendi denge noktasını bulmasını sağlamaktır. Şifacı bu dengenin sağlanmasında gerekli olan enerjiler için kanal rolünü üstlenmektedir.

Ruhsal şifa herhangi bir hastalık, stres ya da yaralanmayı iyileştirmek için, dini ve spiritüel inançlara bakmaksızın tamamlayıcı terapi olarak kullanılabilir ve yan etkileri yoktur. Benzer bir şekilde, ruhsal şifa ırk, sınıf,

cinsiyet ve din ayrımı yapmaz.

Ruhsal şifa her şeyi iyileştiren sihirli bir değnek değildir. Sizin sorumluluğunuzla birlikte yürüyen bir süreçtir ve şifacı bunu kötüye kullanamaz. Değişme isteği bu sürecin en temel unsurudur. Tedavinin sonucuyla ilgili herhangi garanti verilemez.

“Kederlerimiz ve yaralarımız yalnızca, onlara şefkatle dokunduğumuzda iyileşir.”

Buda □

www.collegeofpsychicstudies.co.uk/healing
sayfasından çeviren: Evren Pozan

DUYURU

Sevgili Ruh ve Madde Dergisi Okuyucuları,

Ruh ve Madde Yayınları A.Ş. kapanmış olup bundan sonra faaliyetlerini Bilyay Yayıncılık adı altında sürdürecektir. Ruh ve Madde Yayınları isim hakkı ve yayın hakları Bilyay Yayıncılık'a devredilmiştir. Dergimiz, Aralık 2014 itibari ile Bilyay Yayıncılık tarafından yayınlanmaya başlamış olup, bundan sonraki abonelik işlemlerinize ilgili tüm işlemler Bilyay Yayıncılık tarafından yürütülecektir.

Bu tarih itibari ile gerek yeni abonelik, gerekse abonelik yenileme ödemelerinizi aşağıda ayrıntıları bulunan banka hesabına yapmanız gerekmektedir. Bilgilerinize sunarız,

Saygılarımızla,

BİLYAY YAYINCILIK EĞİTİM VE SAĞLIK HİZMETLERİ LTD.ŞTİ.

GARANTİ BANKASI

GALATASARAY ŞUBESİ

HESAP NO: 68 / 6295165

İBAN: TR61 0006 2000 0680 0006 2951 65

BİLYAY YAYINCILIK EĞİTİM VE SAĞLIK HİZMETLERİ LTD.ŞTİ.

ADRES: K. Mustafa Çelebi Mah. Hasnun Galip Sokak

Pembe Çıkmazı No:4/6 Beyoğlu- İSTANBUL

TEL: 0212 243 18 14

FAX: 0212 252 07 18

Kimliklerden Amorfa Doğru Döngüsellik

Lusi Çulcu

EYveren elin tohumları olan biz varlıklar, bu dünya toprağına niye ayak bastığımızı sorgularken bile kaybolan ve kaybolmanın bile hazzına varabilip aynı zamanda bunu terk etmeye çalışan dağılmış ama toplanmayı heyecanla ve umutla bekleyen bizler.

Hayat amacını aramaya koyulurken yüce amaçların peşinde koşadururken yanı başındaki sefilliğe burun kıvıran, göz yuman, destekleyen ey içimizdeki karanlık yanlar hepimize merhaba. Kendini soyadı veya ismi başındaki sıfatlarla tanımlayan ey öğretmen, hekim, mühendis, genel müdür, anne ve evlat sizlere de merhaba. Selam etmek varlığını kabul etmek, değer verildiğini hissettirmenin yollarından biridir ki okuyan kimlikleriniz kendini hem alkışlasın hem yere vursun istedim. Neden yaptı bunu içimdeki ses? Kimin neye ihtiyacı varsa çekip alsın içinden diye!

İlâhî Nizam ve Kâinat kitabına göre madde aleminin mayası olan amorf; sessizlik, durgunluk hacimsizlik, hareketsizlik ve boşluk sıfatlarıyla ancak hafızalarda ne olduğuna dair sezgisi verilebilen bir madde ki biz amorfтан bu yana belli bir mesafe kat ederek geldik şimdi ki insan varlığı seviyesine. Bu amorf madde mademki bu kadar hiçliğin pasifliğin göbeğinde yatarken nasıl oldu da bize göre karmaşık olan bu yapıya bir ev sahibi gibi hizmet edebildi. Ve ruh cevherinin ihtiyacına göre şekillenip aynı tohum farklı meyveler verebildi. Düşüncesi bile muhteşem bir şey değil mi?

Yanıtlanmasını istediğim iki soru var analitik düşünen beynimde, başlangıçta ruh cevheri amorfa bağlandığı süreçten bu yana üstlendiği amacın ne kadarını yerine getirebildi? Bulamadığımız bir şeyin seviyesini mi soruyorsun diyen sesleri duymaktayım. Göreviniz öyle dünyanın öbür ucunda değildir belki, otobüs kalabalıkken ve yorgunluktan ölüyorum dediğin an akşamın bir vakti hiç tanımadığın birine kendi yorgunluğunu kurban edip “böbürlenmeden”, “iç sesin kendini alkışlamadan” yer verebilmektir! Belki de birine okkalı bir tokat atmaktır kim bilir! Cevaplar, alışkanlıklarımızın kör çıkmazından birer adım atmakla umuyorum kalplerimize esneklik yoluyla gelir ve bizler de reddetmek ve ötelemek yerine uygulamayı seçeriz. İkinci sorum ise, bu kadar kimlik içinde barındıran sevgili insanoğlu, sevgi planı veya direkt olarak kimileri vazife planına hazırlanırken asıl olan birliğe ve hiçliğe (yani amorf hale) mi yoksa yeni iyi ilahi benlikler kazanarak gölgelerimizi sahte gülücükler eşliğinde bir kat daha boyayla sıvayarak aynı düzlem üzerinde organik faaliyetlere devam etmek mi? Cevabı içinizde gizli olan soruya ben yanıt vermeyeceğim.

Amorfтан kimliklere uzanan ve tekamül aşamalarıyla kazandığımız bu kimlikleri terk-i diyar ederek üniteye kadar ki sonsuzluktan sonsuzluğa olan bu yolculuktaki duraklardan olan hiçlikte buluşup kaynaşmak dileğiyle ... □

DUYURU

Metapsişik
Tetkikler
ve İlmî
Araştırmalar
Derneği

İnsanlığı
Birleştiren
Bilgiyi Yayma
Vakfı

BİLYAY VAKFI KONFERANSLARI CANLI YAYINDA!

UZUN YILLARDAN BERİ VAKFIMIZDA GERÇEKLEŞTİRİLMEKTE OLAN
SALI KONFERANSLARININ
İNTERNET ÜZERİNDEN CANLI OLARAK İZLEYEBİLİRSİNİZ.

1950'LERDEN BU YANA SPİRİTÜEL BİLGİYİ YAYMAYI VAZİFE EDİNER
BİLYAY VAKFI VE MTİA DERNEĞİ,
GÜNÜMÜZ TEKNOLOJİLERİNİ KULLANARAK
VAZİFESİNE DEVAM ETMEKTEDİR.

KONFERANSLARIMIZI ARTIK DÜNYANIN HER YERİNDEN

<http://new.livestream.com/bilyay>

BAĞLANTISINI KULLANARAK,
HER SALI TÜRKİYE SAATİYLE 19.30'DA CANLI OLARAK İZLEYEBİLİR,
DİLERSENİZ KAÇIRMIŞ OLDUĞUNUZ KONFERANSLARI DA AYNI
ADRESTEN TAKİP EDEBİLİRSİNİZ.
YAYINLARIMIZ KESİNTİSİZ VE REKLAMSIZDIR.

İYİ SEYİRLER!

NOT: YAYINLARIMIZLA İLGİLİ İSTEK, ÖNERİ VE ELEŞTİRİLERİNİZİ
BEKLİYORUZ.

Ölüme Yakın Deneyimlere Yeni Bir Bakış

P. M. H. Atwater

2. Bölüm

BİR başka adam bizi görmeye geldi. Onu da göremiyordum. Beni buraya getirene, kim olduğumu sordu ve uzaklaştı. Döndüğünde, yanımdakine benim geri gitmem gerektiğini, henüz vaktimin gelmediğini söyledi. Büyük kapıları olan büyük bir binaya doğru götürüldüm. İçeri girdim. Her yerde çalışan ve bir şeyler yapan insanlar gördüm. Kocaman, ışıltılı beyaz bir odaya sokuldum. Büyük bir beyaz koltuğun önündeki basamaklara oturmam söylendi. Orada benimle konuşacak kişiyi bekledim. Bu kişi basamakların diğer ucundaki kapıdan içeri girdi ve yukarıdaki koltuğa doğru yürüyüp oturdu. Beyaz renkli, uzun kollu, yerlere kadar uzanan bir kaftan giyiyordu. Belinde altın renginde geniş bir kuşak vardı. Ayağına sandalet giymişti. Koyu kahverengi saçları omuzlarına kadar geliyordu. Uzun bir yüzü, geniş bir çenesi vardı.

Gözleri koyu renkti. Göz kapaklarının etrafında, sanki göz kalemiyle çizilmiş gibi ama gerçekte öyle olmayan, siyah bir çizgi vardı. Teni zeytin yeşiliydi ve sevgi pınarı gözleri, su gibi berrak ve temizdi. Benimle, gözleri aracılığıyla iletişim kurdu. Söze hiç gerek yoktu. Birbirimizin düşüncelerini işitebiliyorduk. Yaşamda ne yapmam gerektiğini anlattı. Odanın öteki tarafına doğru gitmemi

istedi. Televizyon gibi bir ekrana bakarak geleceğimi görebildim. Gördüklerim beni çok mutlu etti. İsa olduğunu düşündüğüm bu kişi, hastanede uyandığımda gelecekte neler yapacağımı unutacağımı söyledi. ‘Hiçbir şey vaktinden önce gerçekleşemez!’ diye beni uyardı. Odadan ayrılırken tekrar gelmek istiyorsam, buyruklarına uymam gerektiğini söyledi.

Canlandığımda, yatağımın yanında oturan hemşire ‘Tanrı’ya şükür! Sonunda kendine geldin!’ dedi. Doktora beni iyileştirmeye çalışırken onu gördüğümü ve ameliyat odasına getirilen aygıtın rengini söylediğimde, bana ne diyeceğini bilemedi.”

Aşkın Deneyim

CECIL L. Hamilton, Palmyra/Virginia.
On bir yaşındayken ÖYD yaşamış.
“Kardeşimle birlikte yüzmeye gitmiştik. Bir sorun yaşadı. Onu suyun dışına çıkarmaya çalışırken panikle beni defalarca suya batırdı. İkimiz birden boğulduk. O öldü ve ben geri döndüm. Hepsini dünmüş gibi hatırlıyorum. Artık su üstünde kalamamaya başladığımda, kulaklarımda tuhaf bir ses çınlamaya başladı. Huzur doldum. Ruhumun bedenimin dışına çıktığını hissettim ve karanlık bir boşlukta ilerledim. Burası biraz ürkütücüydü. Uzun süre ilerledikten sonra, toplu iğne başı kadar bir ışık gördüm. Işığa doğru ilerledim. Önce yavaş yavaş, sonra giderek daha hızlı ilerledim; sanki hızlanmakta olan bir trenin üstündeydim. Sonra durdum ve tamamen ışığın içine adımımı attım. Her şeyin –gökyüzü, binalar, cam- kendi ışığını yaydığını fark ettim.

Her şey, burada görüldüğümüzden çok daha renkliydi. Bir nehir kıvrıla kıvrıla akıyordu. Öteki tarafta bir kent vardı ve bir başka kente doğru yol uzanıyordu.

Kentler birbiri ardına uzanıp gidiyordu. Tam önümde ancak nehrin karşı kıyısında üç kişi vardı. Kendilerini bana projekte ettiler. Yürümediler ya da uçmadılar; kendilerini bana projekte ettiler. Onları tanıyamasam da, birinin Lynn Bibb olduğunu biliyordum. (Bana, onun adı verilmişti. Ben doğmadan aşağı yukarı birkaç hafta önce ölmüştü.) Bu üç adamın beni aradığını, nehri geçip ilk kente ulaşırken bana eşlik edecek bir karşılama komitesi gibi olduklarını biliyordum.

Onlarla gidersem, bir daha asla dönemeyeceğimi hissettim ve bu yüzden duraksadım. İlk kent, birinci sınıf gibiydi. İnsanlar ikinci şehre gitmeye hazır olana dek orada kalıyordu. Kentten kente sonsuz bir ilerleme yaşanıyordu. Arkamda ve solumda güçlü bir ışık kaynağı vardı. Çok parlaktı ve sevgiyle doluydu. Orada birinin durduğunu biliyordum. Daha uygun bir karşılık bulamadığım için onu, Tanrı olarak adlandırdım. Onu göremiyordum; eril bir varlığı olduğunu hissettim.

Benimle sözlerle değil, telepati aracılığıyla iletişim kurdu. ‘Neden tereddüt ettin?’ diye sordu. ‘Şey! Ölmek için çok küçüğüm,’ diye karşılık verdim. Hafiften gülümsedi ve ‘Bebekler bile ölebilir.’ dedi. ‘Şey! İlk önce öğrenmek istediğim bir şey var.’ dedim. ‘Neyi bilmek istiyorsun?’ diye sordu. ‘Ölüm nedir?’ diye sordum. Yanıt verdi: ‘Dön ve şu tarafa bak!’ Dediğini yapınca enkaza

dönmüş bir araba gördüm. Birçok insan ölmüştü. Bazılarının ruhu bedeninden çıktı ve yükseldi. Buna inanamayanlar ise bedenlerinde kaldı ve dışarı çıkmadı. Onlara ulaşıp ulaşılamayacağını sorduğumda, 'Evet, bazılarında diğerlerinden daha hızlı, bazılarında ise asla!' diye yanıtladı. O halde ölüm, hiçbir şeye inanmamak demektir. 'Cehennem nedir?' diye sordum. 'Dön ve yine bak!' dedi. Sallanan koltuğunda oturan yaşlı bir kadın gördüm. Azimle oturmuş, sallanıyordu. Çocukları, torunları ve daha bir sürü şey için endişeleniyordu.

Demek oluyor ki cehennem, bilgelikten yoksun olmaktır ve hareketsiz kalmaktır; ileriye gitmeyi seçmemek ve olduğu yerde kalıp hiçbir şey yapmamaktır. Cehennem bir mekan değildir. Şeytan ya da İblis'in olup olmadığını sordum. 'Tanrı buna müsaade eder miydi?' diye karşılık verdi ve sözlerine şöyle devam etti: 'Birkaç dakikalığına Tanrı olsaydın, ilk olarak neyi yapmak isterdin?' İlk hareketimin her türlü İblis ya da Şeytan'ı yok etmek olacağını biliyordum. 'Doğru ile yanlış nasıl ayırt edebilirim?' diye sordum. Şöyle yanıt verdi: 'Doğru, yardım etmek ve iyi kalpli olmaktır. Yanlış ise yalnızca insanlara zarar vermek değil, yardım edebilecekken onlardan yardımı esirgemektir.'

Ben evren hakkında sorular sorup her şeyin nedenini öğrenmeye çalışırken, bir yandan da yürüyorduk. Tüm bunlar bana gösterildi. Sonra adam, benim fiziksel dünyaya hala geri dönmek isteyip istemediğimi sordu. 'Dönmeyi çok istiyorum!' dedim.

'Niçin?' diye sordu. Babamın annemi, birisi daha doğmamış dört çocukla terk ettiğini söyledim. Anneme yardım etmek istediğimi ifade ettim. Tanrı adeta gülümsedi ve bana gerçek nedenini sordu. Dünyayı, bulduğumdan biraz daha iyi bırakacağımı söyledim. 'O halde öğrenmiş olduğun bilgilerin bir kısmıyla geri dönebilirsin. Ancak, geri kalanı bir süre gizlenecek. Buraya tekrar geldiğinde, kendini kötü hissetmeyeceğin şekilde yaşa!' dedi. Nehrin dibindeki çamurlarda yüzü koyun yatarken uyandım ve yüzeye doğru 'çekildim.' Çok miktarda su çıkardım ve ardından sudan çıktığımda erkek kardeşimin öldüğünü anladım."

Çocukların büyük çoğunluğu, Başlangıç Deneyimi yaşar. Bu Başlangıç Deneyimi güçlü hisleri, bilgileri ve genellikle çocukları derinden etkileyen ve uzun süreli izler bırakan bir varlık hissini içerir. Örneğin, özellikle çocuklar tarafından hissedilen sıcak ve dostane karanlık, inanılmaz ölçüde önemlidir. Bu karanlık, ana rahmine benzer koruyucu bir sevgi beşiğidir. Ancak bir biçimde bilgileri "sesli talimatlar" halinde sunar ve canlı diyaloglar kurar. Ana rahminin tersine

bu, *Bilen Karanlıktır.*"

Yetişkinlerin yaşadığı vakaların tam tersine, imgelem, çocukların ölümüne yakın deneyimlerinin temel unsuru değildir. Işık için de aynı geçerlidir.

Ancak, küçüklerin hissettiği karanlık, tünellerle karıştırılmamalıdır. Çocukların zaman zaman tünellerden söz ettikleri doğrudur, ama bu özellik, daha yaşlı deneyimcilerde olduğu kadar sık karşımıza çıkmaz. Yetişkinler arasında bile, senaryodaki tünel bileşeni pek yaygın değildir. Görüştüğüm insanların yüzde 30'undan azında kalıplaşmış modellerle karşılaştım. 1982 yılında gerçekleştirilen orijinal Gallup anketinde, yalnızca %9'luk bir kesim tünellerden söz etmiştir. Şahsen birçok defa, yetişkinlerin ölümüne yakın deneyimlerine ilişkin anlattıklarını, tünel unsurunu ekleyerek "klasik" modele uymak ve onunla ters düşmenin sıkıntısından kurtulmak için değiştirdiklerine şahit olmuştum.

Çok küçük yaştakilerin yaşama bakışı, canlı doğum öncesi senaryoları ve anlaşıldığı kadarıyla "olgun bir zihnin" bakış açısıyla garip bir biçimde canlandırılan geçmiş yaşam hatıralarını içerir. Genellikle bir çocuğun bakış açısından şu anki yaşamın yargı niteliği içeren türden değerlendirmesi, yaklaşık olarak ana okulu çağına kadar başlamaz.

Üst üste yaşanan deneyimler, hem çocuklar hem de yetişkinler arasında

aynı oranda yaygındır. Çocukken deneyim yaşayan 44 kişi, toplam 61 olay aktarmış ve bunların yüzde 27'si yetişkinliklerinde bir başka ölümüne yakın deneyim daha yaşamıştır. Daha önce de değindiğimiz gibi kronik hastalıklar, çocuk felci, ameliyat ve çocukken geçirdiği birçok ciddi kaza nedeniyle Van Gelder, on beş aylıkken başlayıp on yaşına kadar uzanan süreçte dokuz deneyim yaşadığını aktarmaktadır. Bir başka kişi ise, çocukken beş ve yetişkinken beş deneyim yaşamıştı ve ayrıca, annesi tarafından doğrulanan bir doğum öncesi hatırası söz konusuydu. Araştırmamdakiler arasında rekoru elinde bulunduran ise, doğumundan kısa bir süre sonra başlamak üzere yaşamı boyunca toplam yirmi üç ölümüne yakın deneyim yaşadığını iddia eden bir adamdı. İsmi açıklanmasını istemeyen bu adam, ciddi fiziksel engellerle doğmuştu ve hiç kimse onun yaşayacağını beklememişti. Görüşmeyi yaptığım sırada ellisine merdiven dayamış olan bu adam, sayısız ameliyatın ardından, her ölümüne yakın deneyimde kazandığı şifa verici güç olmasa, asla bu kadar uzun yaşayamayacağını hissettiğini anlatmıştır.

Çalışmamdaki çocuklar arasında, suda boğulma açık arayla en yaygın ölüm nedeni olarak görülmektedir. Birçok kişi de riskli bir ameliyat sırasında ve sonrasında ya da bademcik ameliyatı sırasında solumanın durması; ebeveyn ya da kardeş (verilen sıraya göre) tarafından suiistimale uğrama sonucunda "ölmektedir." Yüksek ateş ve yıldırım çarpması gibi

çeşitli travmalar da aktarılmaktadır. Ancak asıl dikkati çeken, modern tıpta neredeyse bir başlık altında toparlanamayacak kadar önemsiz görülen bademcik ameliyatlarıdır.

New Jersey, Little Silver'dan Robert C. Warth'ın beş yaşındayken başına gelenleri ele alalım. Annesi ve babası tarafından, bademciklerinin alınması için bölgelerindeki bir doktorun muayenehanesine götürülür. Orada, pijamalarını giymiş yatakta bekleyen üç çocuk daha vardır. Robert dördüncü yatağa yerleştirilir. Annesi ona, doktorun gelip boğazından bir şeyler alacağını söyledikten biraz sonra hemşireler gelip Robert'ı doktorun olduğu odaya götürürler. Hemşire, Robert'ın yüzüne bir maske takar. Robert "Bu maskeden mide bulandıracak kadar tatlı bir şeylerin damladığını" hatırlamaktadır. Kendini derhal, aşağıya doğru bakan kubbemsi ameliyat masası lambasının üzerinde bulur. Ameliyat masası lambasının

üzerinde bir toz tabakası ve bedeninin de aşağıda uzandığını görmek onu şaşırtır. Robert, "hiç hareket etmeden 360 derece görebildiğini" hatırlıyor ve kendisini dehşete düşüren bir sahneyi gözyaşlarını önlemeye çalışarak şöyle anlatıyor:

"Ağzım zorla açılmıştı ve üzerim boynuma kadar örtülüydü. Bir tür telaş yaşıyordum. Hemşire 'Doktor!' diye haykırdı. Doktor aniden geriye döndü ve hemşireye 'Geri çekil!' dedi. Sonrasında, yatakta uyandığımı hatırlıyorum. Konuşamıyordum ve kendimi çok berbat hissediyordum." İki hafta sonra Robert genel sağlık kontrolü için doktora götürülür. Robert gördüğü ve işittiği her şeyi doktora anlatır. "Doktor anneme göz kırpıp 'Bana çoğu kez masallar anlatırlar. Eterin yüzünden oluyor. Onların rüya ve halüsinasyon görmesine yol açıyor.' dedi. Ya ne diyecekti doktor, küçük baş belasının solunumu durdu mu diyecekti? Onun

ne yaptığını görmüştüm; doktor beni muayenehanesinden bir an önce çıkarmak için ne yapacağını şaşırdı."

Tıp doktoru Melvin Morse, çocuklar üzerinde yaptığı ufuk açıcı çalışmasından şu sonuca varmıştır: 1900'lerin başından ortasına dek, doktorlar bademcik ameliyatları için düzenli olarak *aşırı miktarda* eter kullanmıştır. Bu dönem içinde ölüme yakın vakaların öylesine çok yaşanmasının nedeni budur. Bu uygulama, 1970'lerin sonlarında değiştirilmiştir. (Yine de bunun gibi vakalar halen rapor edilmektedir.) Anlaşılan aşırı dozda eter, bazı çocuklarda basit halüsinasyonlar yerine iyice gelişmiş ölüme yakın deneyimlere sebebiyet verebilmektedir. Kendi yaptığım araştırma da, ilaç kullanımıyla ilgili aynı "yargı hatasını" ortaya koyuyor ve Morse'nin bulgularını doğruluyordu. Bununla birlikte başka bir şey daha keşfetmişim. *Tıbbi hatalar, ölüme yakın senaryolarda*

kolayca su yüzüne çıkmaktadır. Bunlar, bedeninin dışındayken doktorun ya da hemşirenin gerçekte ne yaptığına tanık olan hasta gibi tekil olaylar olabildikleri gibi, ülkenin dört bir yanında çocuklara yapılan bademcik ameliyatlarında aşırı dozda eter kullanılmasıyla, aslında çok tehlikeli olmayan bir prosedür nedeniyle "ölen" insanların olağan dışı yüzdesi olarak da ortaya çıkmaktadır. Bu anlatımların doğruluğu, insan yetilerinin kapsamının, tıpkı zihin gibi, bir noktaya bağlı olmadığını göstermektedir; tıp çevreleri bunu dikkate almalılar.

Çocukların ölüme yakın senaryolarının yüzde 70'ten fazlası meleklerce ziyaret edilmeyi içerir. Küçük çocuklar, büyük çocuklar kadar net tanımlamalar yapamamaları da çoğu, meleklerin kanatlı, parlak ya da "insanlar gibi" renkli olduklarını söylemektedir. Çok küçük çocuklar nadiren "melek" terimini kullanmakta, bunun yerine "insanlardan" söz etmekte ya da ışıktan sevgi dolu varlıkları anlatmaktadırlar. □

NOTLAR:

1. Dr. Raymond A. Moody Jr., *Life After Life*, Covington Ga.: Mockingbird Books, 1975.
2. Dr. Kenneth Ring, *Life at Death*, New York: Coward, McCann & Geoghegan, 1980.
3. Uluslararası Ölüme Yakın Araştırmalar Birliği (IANDS), P.O. Box 502, East Windsor Hill, CT 06028-0502; (860) 644-5216; faks (860) 644-5759; web sitesi <http://www.iands.org>; email: office@iands.org. "Aktif Destek Grupları" için broşür isteyiniz.

Kaynak: Yazarın, Ruh ve Madde Yayınlarından çıkan *Yeni Çocuklar ve Ölüme Yakın Deneyimler* adlı kitabından alınmıştır.

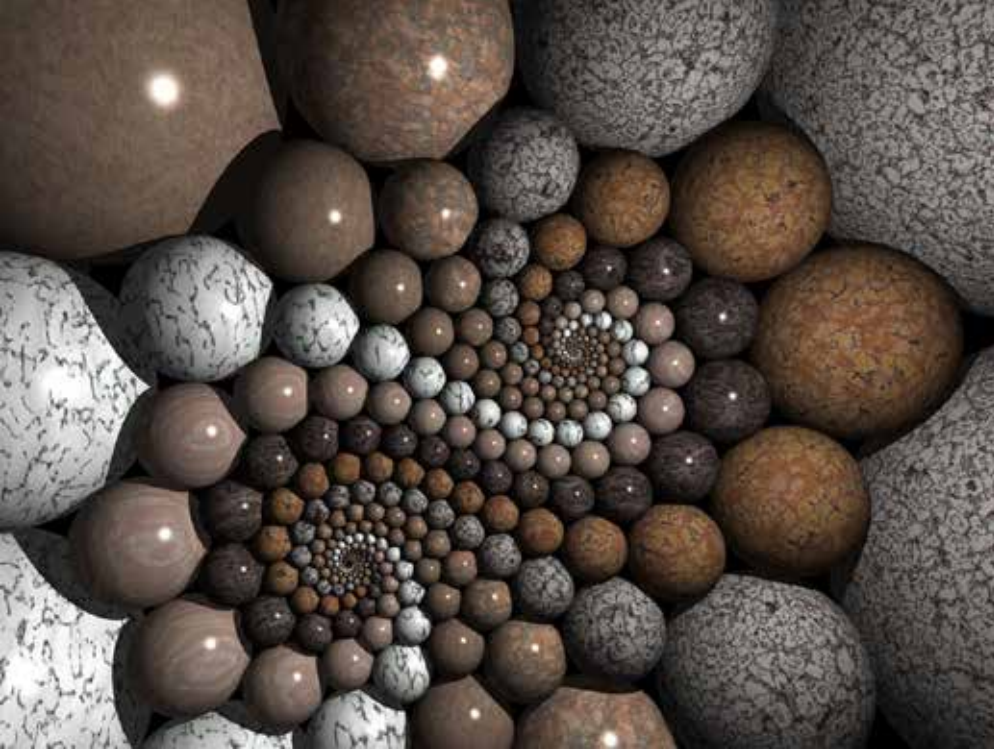

GELİŞİM PSİKOLOJİSİ VE ÇOCUKLUKTA ÖĞRENME

Gelişim-Öğrenme Açısından Ahlaki Bilincin Evreleri ve Ruhsal Yansımaları

Aytuğ A. Şentürk

2. Bölüm

Bilişsel Açıdan Ahlaki Gelişim

PİAGET’NİN çalışmalarında bilişsel ve ahlaki gelişim paralel bir biçimde açıklanmaktadır. Bu bağlamda Piaget ve ardından Kohlberg yine belirli evrelere ayrılmış ahlaki gelişim kuramları geliştirmişlerdir. *Dışa bağımlı dönem*

ve *özerk dönem* olarak iki aşamalı bir ahlaki süreç üzerinde duran Piaget’nin çalışmasının ardından Kohlberg her biri ikişer alt döneme ayrılan üç evreli bir ahlaki gelişim kuramını savunmuştur. Bu kuramlarla ilgili olarak dikkat çekici bir biçimde ortaya çıkan bir husus, bunların yetişkinlik dönemindeki bireylere ilişkin olarak da aydınlatıcı doneler sunmalarıdır. Özellikle bu iki yaklaşımın bir sentezi olarak, yetişkinlerin gösterdikleri ahlaki tutumlara ilişkin açılımlara da gitmek mümkün görünmektedir. Kohlberg içinde Türkiye’nin de bulunduğu çeşitli ülkelerde yaptığı araştırmaların sonucunda sırasıyla, *gelenek öncesi dönem*, *geleneksel dönem* ve *gelenek sonrası dönem* olarak üç ayırdığı bir ahlaki gelişim yelpazesi geliştirmiş ve her bir dönemi de iki alt evreye ayırmıştır. Bu çalışmalara ilişkin olarak bir yandan bunların büyüme ve gelişim evresindeki çocukların ahlaki tutumlarının gelişimine ilişkin çıkarımlar yapmak mümkün iken, öte yandan yetişkin fertlerin de bu gelişim yelpazesindeki çeşitli evrelere ait olan tutumlarını açıklamak da mümkündür. Bir başka deyişle, ruhsal açıdan herkesin ait olduğu belirli evre ya da dönemler söz konusu edilebilir ve bir bakıma bunların gelişimin hangi evresine ait tutumlara sahip olduklarını açıklayabiliriz. Belki çocukluk döneminde gelişimin belirli bir evresinde takılıp kalmak ya da metapsişik açıdan doğum öncesine de ilişkin kimi nedenler ya da ruhsal tekamül bakımından bağlı olunan evreler söz konusu edilebilir. Kuşkusuz bu ahlaki gelişim skalaları mutlak birer ölçüt olmaktan çok, gözlemcinin bakış ve değerlendirmeleri için yardımcı

birer araç olarak görülmelidir. Yani bu araştırma ve kuramların, bir bakıma toplumbilimsel açıdan ulaşılan belirli merhalelere denk düşmekte olup, son tahlilde yeni gelişmelere açık olarak değerlendirilmelerinde yarar bulunmaktadır (a.g.e., 2008b).

Kısaca hatırlamak gerekirse çocukluğun ilk evresinin son döneminde içselleştirmeler kazanılmaya başlanır. Burada en önemli olan ayrıntılardan biri dış dünyanın içte temsil edilmesinin söz konusu oluşudur. Henüz düşünce kazanılmamakla beraber çocuğun bu dönemde birden anladığı belirtilmektedir. Bunu “tasavvurlu bir zeka” ve “içte yerleştirilmiş bir eylem” olarak tanımlamak mümkündür. Ardından düşüncenin ilk bakışta görünen şeye, yani nesnenin görünümüne bağlı olduğu bir dönem başlamaktadır. Bu dönemde çocuk için nesnelere görmek, somut biçimde kavramak çok önemlidir. Düşüncenin birleştirici bir yapıda olduğu bu dönemde, çocuk, aynı görüş alanı içinde olan veya aynı anda farkına vardığı nesnelere bir arada algılamaktadır. Bu dönemdeki sembolik ya da simgesel işlev ve zeka ise, “bir şeyi başka bir şeyle canlandırma” olarak da tanımlanabilir. Tüm bu gelişmeler Piaget’nin psikomotor ve işlem öncesi evreler olarak tanımladığı dönemlerde meydana gelmektedir. Somut işlemler döneminde çocuklar “kurallara uygun sınıflandırma yeteneği ve somut sorulara cevap verebilme yeteneği”ni kazanmaktadır ancak soyut kavramları henüz anlayamadıkları düşünülmektedir. Soyut kavrayışta artık somut görüngülerin etkisini aşan soyut

işlemlerin yapılabildiği dönem olarak da soyut işlemler evresi söz konusu edilmektedir. İşte paralel olarak Piaget'nin ahlaki gelişim düşüncesinde *dışa bağlı dönem* olarak adlandırılan süreç psikomotor evreden somut işlemler döneminin bir bölümüne kadar süren evre içinde tanımlanırken; *özerk dönem* yani ahlaki karar ve algılamaların özerkleştiği dönem de, kısmen somut işlemler kısmen de soyut işlemler döneminde başlamaktadır.

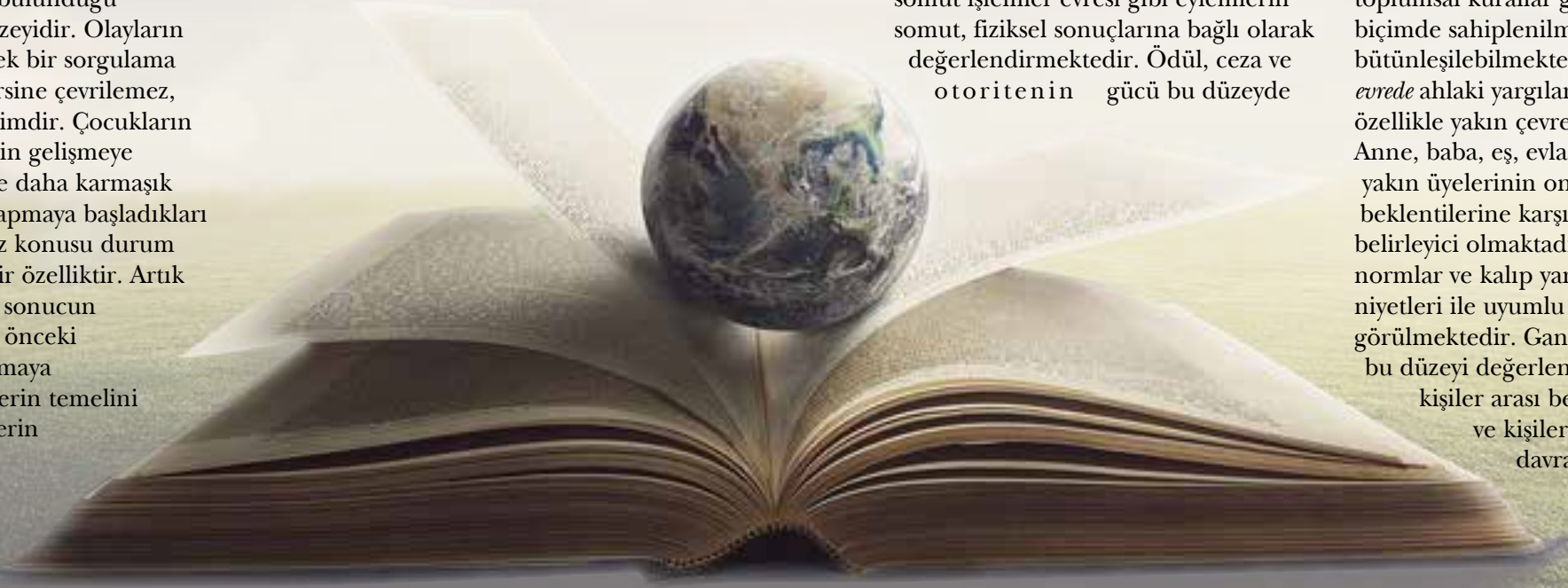
Piaget'ye göre, dışa bağlı dönem, ilk bebeklikten 10 yaş civarına kadar devam eden devre için söz konusudur. Bu dönemde çocuklar olayları, durumları; "...gözlenebilir fiziksel ölçütleri olan somut sonuçlara göre değerlendirirler. Eylemin yapılışındaki amacı dikkate almaksızın ortaya çıkan fiziksel sonucun büyüklüğüne ve ciddiyetine göre karar verirler." (a.g.e., 2008b) Örneğin oyunlar söz konusu olduğunda, kurallara herhangi bir eleştiri getirmeden uyarlar ve kuralların uymak için olduğunu düşünürler. Bu anlamda sorgulama yoktur, bunun nedeni ise çocuğun içinde bulunduğu bilişsel olgunluk düzeyidir. Olayların başlangıcına dönerek bir sorgulama yapılmaz, olaylar tersine çevrilemez, benmerkezcilik hakimdir. Çocukların empatik becerilerinin gelişmeye başlaması ile birlikte daha karmaşık değerlendirmeler yapmaya başladıkları gözlenmektedir. Söz konusu durum özerk döneme ait bir özelliktir. Artık somut ya da fiziksel sonucun ortaya çıkmasından önceki niyetin dikkate alınmaya başlaması ve eylemlerin temelini oluşturan düşüncelerin değerlendirilmesi

gündeme gelmektedir. Bu düzeyin artık soyut işlemler evresinin bir özelliği olarak ortaya çıktığını belirtmek mümkündür. Can, söz konusu durum için bireyin; "...olayın başlangıcına düşünsel anlamda geri dönüp, sürecin başlangıcı sırasında o davranışa yönelen kişinin duygu ve düşüncelerini anlayabilecek bilişsel olgunluğa gelmiş" olmasının gerektiğini belirtmektedir (a.g.e., 2008b). Bilişsel psikolojide özerk dönem bu biçimde tanımlanmaktadır. Ahlaki davranışın örneğin okulda herhangi bir bilginin ezberlenip uygulanmasından farklı bir biçimde ortaya konulması gerekmektedir. Çünkü bu tür bir uygulama örneğin bir otorite yokluğunda her an tersine dönebilecektir. Bunun yerine ferdin uyguladığı bilginin ve ediminin bilincinde ya da şuurunda olması ve bilişsel bir muhasebeye girmesi sağlanmalıdır. Özerk dönemin, ahlaki edimin neden uygulandığının kişisel olarak idrakine ulaşılması anlamında bir özerklik içerdiği dikkate alınmalıdır.

Araştırmalarını Piaget'nin bilişsel gelişim kuramı üzerinde temellendiren Kohlberg'e göre ahlaki gelişimin aşamaları tüm kültürlerde ortak olan evrensel özellikler taşımakla birlikte gelenek öncesi ve geleneksel düzeylerde kültürler arası farklılaşmalar söz konusudur. Gelenek sonrası düzey ise olabildiğince evrensel bir görünüm sergilemektedir. Başka deyişle gelenek sonrası düzey çoğu kültürde ortak özellikler taşımaktadır. Bu anlamda ahlak gelişimi bilişsel gelişim ve olgunlaşma ile ilgili bir sırayı takip etmektedir. Burada üst düzeylere çıkıldıkça daha kompleks ve soyut ahlaki değerlendirmeler ortaya çıkmaktadır. Fertler, bilişsel yeterliğin gelişmesi ile birlikte özellikle ahlaki açıdan daha yüksek düzeylere ulaşma olanağını soyut işlemler düzeyine eriştikten sonra kazanırlar. Ergenlik döneminde toplumda baskın olan ahlaki düzeye ulaşan birey için sırasıyla üç toplumsal ahlaki düzey saptanmıştır. Bunlardan *gelenek öncesi düzeyde*, çocuklar iyi, kötü ve doğru, yanlış gibi değerlendirmeleri tıpkı somut işlemler evresi gibi eylemlerin somut, fiziksel sonuçlarına bağlı olarak değerlendirmektedir. Ödül, ceza ve otoritenin gücü bu düzeyde

belirleyici olmaktadır. *1. alt evrede*, eylemin iyi ya da kötü oluşu tamamen fiziksel sonuca göre belirlenirken benmerkezcilik bakış açısı ile otoriteden kaynaklanan cezadan kaçınma tutumu söz konusudur. *2. alt evrede*, eylemlerin kişiyi tatmin etmesi ve *yarar getirmesi* ön planda tutulmaktadır ve burada da benmerkezcilik bakış açısı hakimdir. Bu düzeyde başkaları için bir şeyler yapılması bir empatik eğilimden çok, bunun karşılığında edinilebilecek bir yararla doğru orantılı olarak ortaya çıkar. Somut bireyci bir anlayış ve kişisel çıkar ve gereksinimlerin karşılanması ön plandadır, bu anlamda çıkarıcı bir iyilik ve doğruluk anlayışının egemen olduğu gözlemlenebilecektir (a.g.e., 2008b).

İkinci aşama olan *geleneksel düzeyde* anlayışın biraz daha gelişerek toplumsal normlara, yasalara ya da başkalarının haklarına ortak çıkar açısından bakılması söz konusudur. Artık toplumsal kurallar ve diğer insanların beklentilerini karşılamaya dönük bir bilinci saptamak mümkün olabilecektir. Çocuk tarafından toplumsal kurallar geleneksel biçimde sahiplenilmekte ve onlarla bütünleşilebilmektedir. Buradaki *3. alt evrede* ahlaki yargılar oluşturulurken özellikle yakın çevre dikkate alınır. Anne, baba, eş, evlat gibi ailenin yakın üyelerinin onayını kazanma ve beklentilerine karşılık verme eğilimi belirleyici olmaktadır. Bireyde kültürel normlar ve kalıp yargılar ile çevrenin niyetleri ile uyumlu davranışlar görülmektedir. Gander ve Gardiner, bu düzeyi değerlendirirken; "karşılıklı kişiler arası beklentiler, ilişkiler ve kişiler arası uyum" davranışını belirlemiştir.

Kişinin kendi kendisine ve başkalarına karşı bir “iyi olma” eğilimi içinde olduğu hatta zaman zaman altın kurala uyma davranışı gösterdiği görülür ancak bunun halen yakın çevre ilişkileri içinde geçerli olduğu düşünülebilir (Gander ve Gardiner, 1995:263-265). 4. alt evrede, toplumsal sistemin devreye girdiği görülmektedir. Bu evre aynı zamanda vicdani algılama ve uygulamanın başlangıcı olarak da görülebilir. Buna göre “doğru” aynı zamanda; “topluma, gruba ya da kuruma katkıda bulunmak”, güncel görevleri doğru olarak yerine getirme bilincinin kazanılması ile ilgilidir. Bu anlamda kişinin; “...tanımlanmış sorumlulukları yerine getirmesi için vicdanın emri” de ortaya çıkmaktadır diyebiliriz. Rollerin ve kuralların onları tanımlayan toplumsal sistem açısından benimsenmesi ve bireysel ilişkilerin toplumsal sistemdeki yerleri tarafından belirlenmesi söz konusu olmaktadır. Ahlaki kurala kendiliğinden saygı ve kişinin görevini yapması, otoriteye kendiliğinden bir

saygı ve sosyal kuralların korunması gibi kimi eğilimler bu düzeyde devreye girmektedir. Bütün bunlar giderek gelişen bilişsel gelişim düzeyleri ile koşut bir etkinlik içinde değerlendirilmelidir (a.g.e., 1995: 263-265).

Gelenek sonrası düzey, Kohlberg tarafından ileriki çalışmalarında tek evre içinde değerlendirilmiştir. Buna göre adalet kavrayışının gelişerek adil davranış statüsünü kazanması söz konusudur. Burada akılcı ya da makul bir vicdani anlayışın ortaya çıktığını düşünebiliriz. Bu evrede ahlaki davranış; “...otoritelerden, otoriteye boyun eğmekten ve yasalara uymaktan farklı bir biçimde” ortaya çıkar ve karmaşık sorunların çözümünde yasaların akli düzeyde tatmin edici olup olmaması da sorgulanmaktadır. Adalet, insan hakları, yaşamın kutsallığı ve evrensel düşünce biçimlerinin bireyde yerleştiği gözlemlenebilmektedir. Bu düzeyde örneğin evrensel gerçeklerle çatıştığında artık yasaların da sorgulanması söz konusu olabilmektedir. Gelişimin bu aşamasında bireyler kuralların ya da “...yakın çevrelerinin kendilerinden beklentileri yönünde değil de, kendi mantıkları ve vicdanları doğrultusunda hareket ederler.” Gander ve Gardiner, bu düzeye ilişkin olarak kişilerin kendi seçtikleri ahlaki ilkeleri izlediklerini, toplumsal anlaşmaların da fertlerin zihninde böyle ilkelere dayandıkları için kabul gördüğünü belirtirler. Kişinin *doğruyu yapma nedeni* akılcı bir kişi olarak evrensel ahlak ilkelerinin geçerliliğine inanma ve bunlara bağlanma duygusu olarak nitelendirilmektedir. Bu aynı zamanda, toplumsal düzenlemelerle koşut olarak

türeyen bir ahlaki bağlılık duygusu ve ahlaki doğanın evrensel geçerliliğine olan inanca bağlanmaktadır. Bu aşamada düşünce ve eylemin tutarlılığı önem kazanır ve akıl yürütme garantili bir tekil koşul olmamakla birlikte ahlaki davranmanın önkoşuludur (a.g.e., 1995: 263-266).

Gelişim, Öğrenme ve Ruhsallık Açısından Bazı Çıkarımlar

DİŞ DÜNYANIN içte temsiline dayalı ve toplumsallaşma içerisinde içselleştirilen ahlaki bağlılığın evrensel bir ilke olarak kabul edilmesi; pek çok bakımlardan geleneksel olarak ve hatta animistik olarak nitelendirilebilecek şekilde ahlaki yaptırımlara uymaktan farklıdır. Kişinin vicdani onayını ortaya koyarak içtenlikli bir biçimde ahlaki uygulamaya gitmesi ve bunu yaparken makul davranması, metapsişik açıdan makul vicdana bağlanan bir edim olarak ortaya çıkmaktadır. Bireyin gelişim ve öğrenme sürecinde yaşantısının ilk döneminde ve ergenlik çağında edindiği bilgi ve deneyimler oldukça önemlidir. Özellikle metapsişik açıdan bilinmektedir ki, pek çok yetişkin bireyin bilincinde ve kişiliğinde yaşantısının ilksel evre ve düzeylerinde belirlenen bir takım durumlar, onların yetişkin insanlar olarak bile çocukluk döneminin belirli evrelerinde takılıp kalan ve ileriki yıllarda çeşitli türdeki stresleri doğuran bir takım sarsıntılı özellikler yaratmaktadır. Hatta örneğin Gurdjieff gibi düşünürler, yetişkin insanların çoğunun varlıksal gelişiminin aslında çocukluk yıllarında sona erdiğini

belirtmektedir. Bu durumu fazlaca ayrıntılı bir değerlendirmeye tabi tutmadan çevremizde hatta yakın çevremizdeki insanların halen Piaget ve Kohlberg tarafından yukarıda belirtilen erken dönemlere ilişkin tutum ve eğilimler taşıdıklarını gözlemlemek mümkündür. Örnek vermek gerekirse olayları somut ya da fiziksel sonuçlarına göre değerlendirmek toplumsal yaşantımızda sıklıkla karşımıza çıkan bir durumdur. Ya da ahlaki kurallara uymanın çoğu durumda geleneksel kimi ölçütlerce belirlendiği sık sık gözlenmektedir. Buna ilişkin en iyi bilinen örnekler insan onuruna ya da vicdanına göre değil de; törenin emrettiği istikamette işlenen cinayetler, dökülen kanlar, yıkılan ailelerdir. Hatta bu biçimde davranışlar kimi zaman eğitim düzeyi yüksek kişiler arasında da gözlemlenebilmekte ve de ağırlıklı olarak görece sosyo-kültürel açıdan da daha zayıf durumlarda kalabilen kadınlar, bu tür uygulamalarda sıklıkla ana hedefi teşkil edebilmektedirler. Bu anlamda toplumumuzun geleneksel yapısı gerçekte bir hayli ağır yaptırımlarla doludur. İnsanın doğru davranış emrini kendi vicdanı ve aklından alabilmesine de engel teşkil eden birçok karmik ağırlık ve streslerle, belki de değişmesi gereken gelenekler birleşince oldukça ağır bir sosyo-kültürel atmosferle karşı karşıya kalmaktayız. Oysa öyle bir devrede bulunmaktayız ki; kişinin ahlaki tercihini vicdani onayıyla belirlemesi, karar ve tutumlarında hem akli hem de vicdani ölçüleri içtenlikle ortaya koyması gerekmektedir.

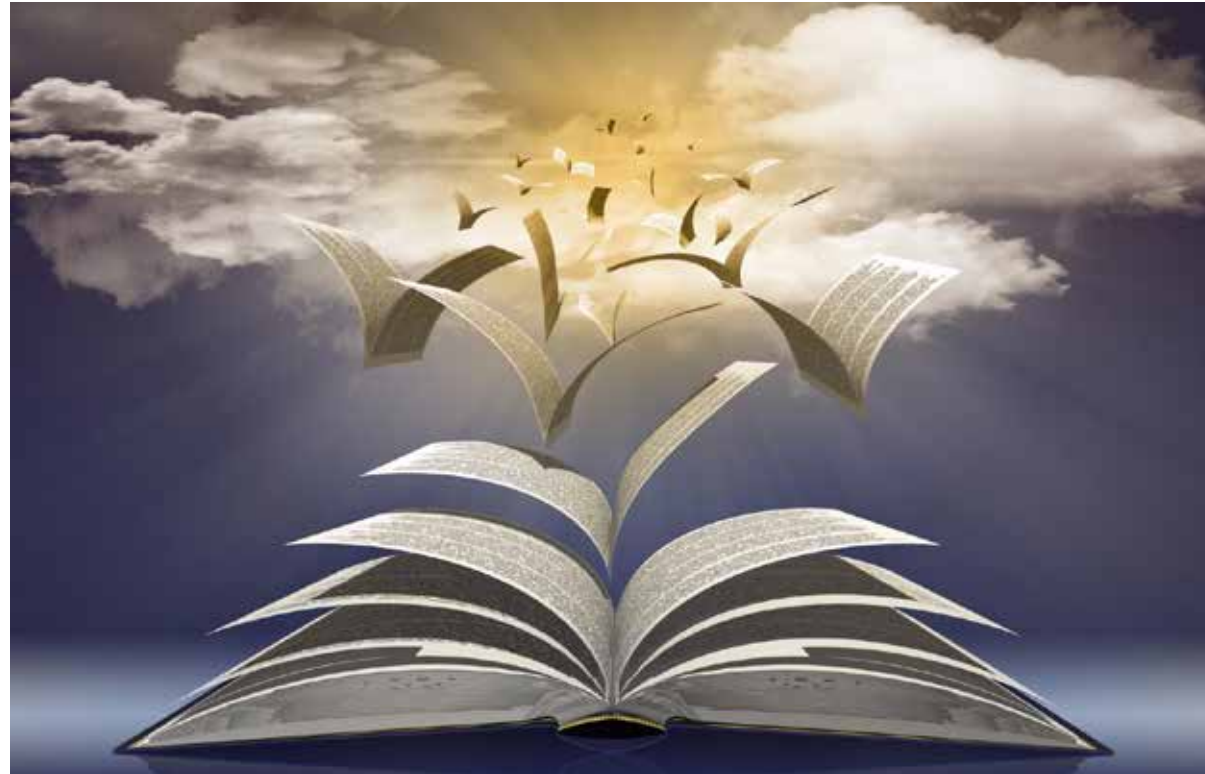
Bilişsel olarak herhangi bir edimin başlangıcına dönerek,

örneğin kişiler arası ilişkilerde yapılan bir hatanın hangi niyet çerçevesinde meydana geldiğini, kimi durumlarda fiziki sonuçları sürklase ederek belirleyebilmemiz gerekir. Gerçekten de içinde bulunduğumuz dönemde hiçbir bakımdan insani olarak nitelendirilemeyecek pek çok korkutucu boyutlarda olaylar yaşanmaktadır, bunu saptayabilmek için medyaya kısaca göz atmak yeterlidir. Çağdaş kültürel düzeyde medya da, toplumsal tansiyonun ve moral düzeyinin belirli ölçüler içinde tutulması yerine, olan biten herhangi bir olayı misliyle vurgulayarak adeta toplumda daha fazla çalkantı yaratma gibi bir işlev göstermektedir. Bunun nedenleri ayrı bir tartışma konusudur ancak toplumumuzun bu devrede insanlık açısından kendi bulunması gereken noktaya ulaşabilmesi için belirli bir baskı ve tazyik de bu yolla oluşmaktadır diyebiliriz. Moral ve manevi değerlerin belirli bir seviyeyi makul vicdan bakımından bir an önce yakalanması zorunludur aksi takdirde içinde yaşadığımız basınç yaratan sosyo-kültürel atmosfer katlanarak önü alınmaz gelişmelere neden olabilecektir. Bu bağlamda ahlakın ve ahlaki yaşayışın da belirli bir düzeyde akla vurularak, kişilerin insanlık ailesinde hangi konumu hedeflediklerinin de vurgulu bir biçimde ortaya çıkma zamanı gelmiştir, aksi takdirde toplumumuzun geleceği bakımından kaygı duyulması gerekir. Uyanış bu bakımdan düşünülmelidir, yoksa el alem ne der deyip ya da korku ve utanç duygularının esiri olarak ahlaki tutumlar göstermek artık zamanın gerisinde kalan içtenlikli değil riyakar bir davranış biçimidir.

Öte yandan akla vurmanın da ölçüsü önemlidir çünkü ahlak bir taraftan da akla karşı bir gizem içermektedir, buradan oluşan sorunun yanıtını vermesi gereken de bu toplumun bir an önce ortaya koyması gereken küresel vicdan ölçüleridir.

Öğrenmeyi tanımlayan davranışçı yaklaşıma göre; "...bireyin çevresel uyarıcılara göstermiş olduğu tepkilerle, bu uyarıcılar arasında bir bağ oluşturma süreci olan *öğrenme*, bilişsel yaklaşımı benimseyen bilim adamlarına göre, bir takım zihinsel işlemlerle gerçekleşen karmaşık bir süreçtir." (Can, 2008e). Dış dünyanın içte temsil edilmesi yoluyla başlayan ve ileri düzeylerde herhangi bir nesne ya da durumun yerine, onu temsil eden başka durum ve de olayların ya da simgelerin geçmesi ve soyutlamanın başarılılabilmesi yoluyla gerçekleşen öğrenme süreci de hem davranışçı, hem de bilişsel yaklaşımların bir sentezi olarak da değerlendirilebilmelidir.

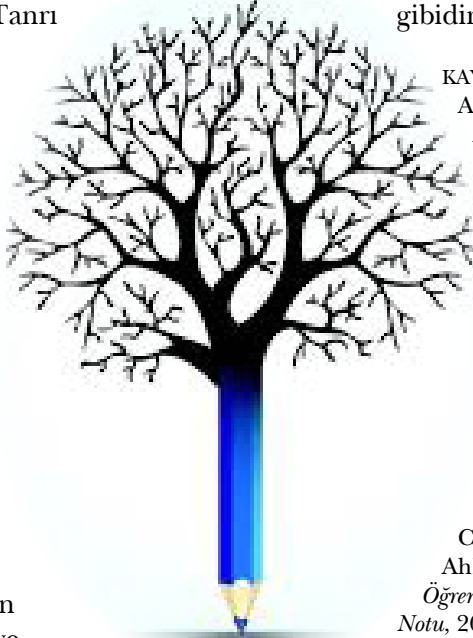

Bu bağlamda; "öğrenme, bireyin yeni ilişkiler (öğrenme ilişkileri) formüle edilmesine ya da yeni tepkilerde bulunabilmesine yönelik bir içsel değişim olarak" tanımlanabilir. Weiner'a göre, insan güdülenmesi anlama temeli üzerinde gelişmektedir. Öte yandan kişilerin öğrenme ediminde kullandıkları nedensel çıkarsamaların tek boyutlu değil karmaşık süreçler olduğu belirtilmelidir. Ayrıca önemli bir nokta, "Davranışların geçmiş davranışlara ilişkin yapılan nedensel çıkarsamalardan" etkilenmesidir. Bu durum bireyin kendi davranışının *nasıl bilincinde olması bakımından* önemli bir veri sağlamaktadır. Bunun da ötesinde diğer bir önemli nokta, duyguların gerçekte bilişsel bir işlem olan nedensel çıkarsamalar sonucu oluşmasıdır. Buna göre, "duygular nedensel çıkarsamaları etkilemez" dolayısıyla böyle bir bilişsel çıkarsama işlemi ilgili duyguyu da

değiştirebilecektir (Can, 2008c).

Ahlaki tutumun da bilişsel olarak nedensel çıkarsamaya tabi tutulması, kişinin davranışlarının etki, neden ve sonuçlarının farkında olarak eyleme girişmesi ve ahlaki yaşantının duygu boyutundan bilişsel boyuta kaydırılması bu konuda belirli bir bilince sahip olmak isteyen birey açısından önemlidir. Bu anlamda olaylara belirli bir bilişsel strateji ile yaklaşmak, başka deyişle kişinin öğrenmesini ve öğrendiğini anımsamasını ve bunlarla birlikte düşünmesini yönetecek becerileri kazanması gerekir. Pavlov'un iyi bilinen tepkisel koşullanmasının karşısında Skinner tarafından geliştirilen edimsel koşullanma, klasik devimsel koşullanmanın ötesinde bilinçli davranışların öğrenilmesi ile ilgilidir. Bu anlamda belirli bir davranışın sonuçları olumlu olduğunda birey bunları tekrar ederek geliştirebilir (a.g.e., 2008d). Ancak doğru olan her davranışın hoş giden sonuçlar yaratması söz konusu değildir, bu bakımdan ruhsal açıdan hoş gitmeyen sonuçlar yaratan davranışların da öğretici olabileceğini hatırlamak gereklidir. Hatta ahlaki açıdan doğru eylemin geliştirilebilmesi pek çok bakımlardan olumsuz deneyimlerle ilgili olarak ortaya çıkabilmektedir çünkü genelde toplumun genel ahlaki düzeyi her zaman evrimsel gelişime açık olamayabilmektedir. Bu bağlamda büyük reformistlerin çoğunun zorlu bir hayat yaşadıkları, hatta inandıkları ahlaki ilkeleri izledikleri için ölümle bile karşı karşıya kaldıkları tarihsel olarak bilinmektedir (Sokrates, İsa, Gandhi örneklerini hatırlamak yeterlidir).

Olayın ve nesnenin kendisini aşmak ve simgesel dünyaya geçmek, simgelerin orada olmayan nesnelere ve durumlar yerine durmalarından ötürü temelinde olumsuzluk taşıyan bir deneyimle gerçekleşir. Ahlak ise temelinde Tanrı gibi, inanç gibi, sevgi gibi duyu ötesi alana yayılarak gelişen bir sürecin insan dimağındaki adıdır. Akıl duyularla etkileşmesine rağmen özel olarak duyu ötesi apriori bilgilerle işler ve deneyüstü ilkelerle bağlıdır. Felsefe tarihi bu unsurlara ilişkin hesaplaşmalar ve gelişmelerle doludur. Temelde dış dünyanın içindeki temsili ve oluş ve bozuluşun fiziksel boyutları arasındaki ilişkiler kadar simgeler yoluyla edinilen soyutlamalar ve gerçekliğin içselleştirilmesi kişinin moral bakımından gelişmesi ve bu yolla edindiği bilgileri hakiki anlamda öğrenmesi ile ilişkilidir; bu anlamda öğrenme kişide kalıcı izli değişimlerin meydana gelmesine neden olur. Büyük toplumda hakiki anlamda öğrenme süreçlerinin yayılması ile ruhsal evrim gibi çok boyutlu bir sürecin ilk açımları ile karşı karşıya kalmaktayız. Her şeyden önce bilinç yollarının genişletilmesi, evrim bilincinin yayılması kasıtlı ahlaki eylemin şuurlu olarak yerine getirilebilmesiyle insanlık ailesini küresel olarak yaşanacak yeni bir moral evrenin eşliğine getirecek en

önemli araçlardan birisidir. Evin, kendi evi olduğunu unutup kilerde yatan ve daha sonra bunu fark eden adam gibi, yarının insanın moral yeterliği kendi içinde bir bilinç ve bu bilincin artık başka bir evrene uyanışı gibidir. □

KAYNAKÇA:

- ATABEK, Erdal. *Çocuklar Büyüklük ve Tavsaneler*. İstanbul: Altın Kitaplar Yayınevi, 1998.
- AYDIN, Betül -Gürhan Can-Kurtman Ersanlı vd. *Gelişim ve Öğrenme Psikolojisi*. Editör: Binnur Yeşilyaprak, Ankara: PegemA Yayıncılık, 2002.
- CAN, Gürhan. "Bilişsel Gelişim". *Gelişim ve Öğrenme Psikolojisi Web Ct. Ders Notu*, 2008.a
- CAN, Gürhan. "Piaget ve Ahlak Gelişimi". *Gelişim ve Öğrenme Psikolojisi Web Ct. Ders Notu*, 2008b.
- CAN, Gürhan. "Öğrenme Kuramları: Weiner'ın Nedensel Çıkarılma Kuramı". *Gelişim ve Öğrenme Psikolojisi Web Ct. Ders Notu*, 2008c.
- CAN, Gürhan. "Öğrenme Kuramları: Klasik Koşullanma ve Edimsel Koşullanma". *Gelişim ve Öğrenme Psikolojisi Web Ct. Ders Notu*, 2008d.
- CAN, Gürhan. "Öğrenme Psikolojisi. Temel Kavramlar ve Öğrenmeye Etki Eden Etmenler." *Gelişim ve Öğrenme Psikolojisi Web Ct. Ders Notu*, 2008e.
- GANDER, Mary J., Harry W. Gardiner. *Çocuk ve Ergen Gelişimi*. Çev: Ali Dönmez, Nermin Çelen, Bekir Onur. 3. Baskı. Ankara: İmge Kitabevi, 1998.
- KAPFERER, Jean - Noel. *Çocuk ve Reklam*. İstanbul: Afa Yayıncılık, 1991.
- ONUR, Bekir. *Gelişim Psikolojisi*. Ankara: İmge Kitabevi 1995.
- SENEMOĞLU, Nuray. *Gelişim, Öğrenme Öğretme: Kuramdan Uygulamaya*. Ankara: Gazi Kitabevi, 2001.

İLÂHÎ NİZAM ve KÂİNAT

SOSYAL MEDYADA

İlâhî Nizam ve Kâinat Kitabıyla ilgili bilgileri konferans ve duyuruları, kitabın sosyal medya adresinden takip edip paylaşabilirsiniz. Böylece interneti ve sosyal medyayı kullanarak bize ulaşıp duyuru, etkinlik ve taze haberlerimizi takip edebilirsiniz.

www.facebook.com/Mtiad1950

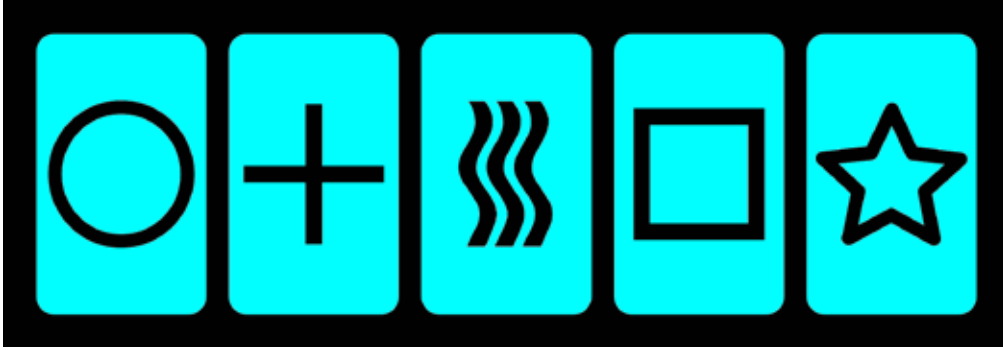
<http://www.mtiad1950.org.tr>

www.facebook.com/thedivineorderandtheuniverse

Engelli Çocuklara Sahip Ebeveynler Olmak

Robert Schwartz

2. Bölüm

“Sen yine bu hayatında da hakikatlesin ve bunu ortaya koymak için yapman gerekenleri yapıyorsun,” diye açıkladı Corbie Jennifer’a. “Bu zorlu deneyimde onların yanında olmayı kabul ettin, bununla beraber bu aslında sadece ne kadar büyük bir ruhsal varlığa sahip olduğunu göstermek içindi bir anlamda. Onların ruhsal yaş itibariyle buldukları noktadan çok daha ileridesin sen. Onlar hala genç ruhlar. Sense olgunluk çağındasın. Olgun bir ruh olduğun zaman dünyasal iktidarın aksine senin için duygular, benlik idraki ve kim olduğun önemlidir aslında.”

Dünyadaki enkarne ruhlar çok farklı yaşlardadır. Genel kural olarak genç ruhlar güç, iktidar ve hayatı idame ettirmek gibi üçüncü boyuta ait kavramları keşfedebilecekleri hayat planları yaparlar. Yaşlı ruhlar ise aksine, dünya üzerinde bir şeyleri elde etmekten ziyade daha çok duygularla alakadar olurlar. Tekamülün duygular vasıtasıyla meydana geldiğini sezgisel olarak bilir onlar.

“Peki, kızım Sarah’yla ilgili bir şey var mı?” diye sordu Jennifer.

“Bunu soruyorum Çünkü Bradley’le aynı gün doğdular ve bu bağı her zaman taşıdılar.”

“Şu anda gördüklerimi aktaracağım,” diye yanıt verdi Corbie.

“Merhum babam görüntüye girdi ve bana el salladı. Bunun tam olarak ne anlama geldiğini biliyorum. Benim de doğum günüm babamla aynı. Ben onun otuz dördüncü doğum günü hediyeyim. Telefonu işaret ediyor, seni gösteriyor

ve başıyla onaylıyor. Sarah ve Bradley birlikte pek çok hayat geçirmişler, genellikle birbirinin en yakın arkadaşı olmuşlar. Bradley bu seferinde bir arkadaşına kardeş olarak ihtiyacının olacağını biliyormuş, dolayısıyla Sarah da kabul etmiş.”

“Bize çeşitli akrabalık bağları veya ilişkiler vesilesiyle refakat eden ve bizi çok iyi tanıyan bir ruh varsa eğer, bu durum ruh eşi olmak gibidir; zira eş-ruh sadece aşık olduğunuz ve evlendiğiniz biri değildir. Bu ilişki köklü birtakım beraberliktir; dolayısıyla bu tür ilişkilerde ruhlar anne baba-çocuk, kardeş, karı-koca, öğretmen-öğrenci gibi beraberlikleri seçerler.

Bu vakada da Bradley, kendisini çaresiz hissettiği zamanlarda onun adına konuşabilecek, güvendiği birisine ihtiyaç duymuştu; bunu Bradley için Sarah yapacaktı. Kendini ifade edemediği zamanlarda onun ne istediğini anlayan sağlam bir sezgi kabiliyeti vardı Sarah’ın.” Corbie’nin babasının telefonu işaret ederek ne söylemek istediğini şimdi anlamışım: Sarah, Bradley için bir tür telefon vazifesi görüyor, ona bu şekilde hizmet ediyordu.

“Corbie,” dedim, “çocuklara iletişim kurmayı öğretirken Jennifer’ın ruhu

nasıl bir gelişim gösteriyor, o bundan ne öğreniyor?”

“Jennifer’ın ruhu, benim öğretmenlik aşaması dediğim bir konuma geçiş yapıyor,” dedi Corbie. “Olgun bir ruhsan ve özellikle artık olgun bir ruha dönüşüyor, o mertebeye geçiyorsan sorumluluklarını başkalarına yıkarak ‘okuldan’ ayıramazsın.

Jennifer bu noktada bir diğer ruha nasıl öğretmenlik yapacağını öğreniyor.”

Corbie’nin açıklaması benim düşüncelerimi de yansıtıyordu:

Yeryüzündeki son enkarnasyonunu yaşayan bir ruh, edinmiş olduğu tüm bilgi ve bilgeliği diğer insanlara aktarabileceği bir hayat planı yapar; aslında bunu yapmak Dünya okulundan mezun olmanın da bir gereğidir aynı zamanda.

“Ruhsal varlık kavramını biraz daha netleştireyim,” dedi Corbie.

“Parmaklarınız var. Avucunuz var. Kollarınız var. Enkarnasyonlarımız parmaklar gibidir, ruhumuzun esasından çıkış yapar ve bir hayat şeklinde tezahür ederler. Avucumuz ruhumuzdur, enkarnasyonlarımız yani parmaklarımız avucumuza bağlıdır. Ruhumuz bizim tamlığımızdır ve o da Tanrı’ya, yani kolumuza bağlıdır.”

“Jennifer’in avuç kısmı aşağı doğru biçimlenerek parmaklar halinde bu enkarnasyona ulaşıyor. Kendi tekamülleri üzerinde çalışan Bradley ve Ryan’ı yetiştirmek, onları eğitmek için yapıyor bunu. Kendi kişisel karmamızın büyük çoğunluğu tamamlandığı zaman biz ruhlar diğerlerine yardım etme arzusu içinde oluyoruz.”

Bu açıdan bakıldığı zaman, Jennifer’ın durumunu ceza olarak

görüp yanlış bir yoruma varmak imkansızlaşıyordu. Bununla beraber oğullarının savaştaki rolüyle ilgili olarak bize anlatılanlardan hareketle çocukların engellerini onlara verilmiş bir ceza olarak yanlış yorumlamak da mümkün olabilecektir pek ala. Öte yandan, bu ruhların karmayı ceza olarak değil de, enerjiyi dengelemek için bir fırsat olarak gördüklerini biliyordum.

“Corbie,” dedim, “Bradley ve Ryan’ın bu hayattaki durumlarını geçmişte Nazi oldukları için onlara verilmiş bir ceza olarak yorumlayanlar olabilecektir. Bununla ilgili bir şeyler söyleyebilir misin?”

“Birileri sırf geçmişte Nazi oldu diye karanlık ruhlu oldukları ve bu yüzden de cezayı hak ettikleri manası çıkarılamaz. Öğrenmek için kendileri seçmiştir bunu; olay bir denge ve netice meselesidir sadece. Eğer bin doların varsa ve bunu kira ve faturalar dışındaki şeyler için harcarsan, netice olarak borçların nedeniyle evinden çıkarılabiliyorsun. Bu durumda cezalandırılmış mı oluyorsun? Hayır. Bu nötr bir durumdur. Sebep ve sonuç. İnsanların ceza fikrini akıllarından çıkarması gerekiyor. Ruhunuz yaşamak ve deneyimlemek için her türlü şeyi seçebilir. Bazı hallerde bu güç ve iktidar olur. Bazısında da zenginlikler. Çok paranız vardır ve onu akıllıca harcayabilirsiniz. Veya çok paranız vardır, ama hırslı ve tamahkar bir yapıdasınızdır.

Öğrenme açısından bakıldığında bunların hiçbiri iyi ya da kötü değil, ders kitabındaki başka başka bölümlerdir sadece bununla beraber olayları bu yönde yorumlamak insanlar için bir miktar zorlayıcı olabilecektir.”

Corbie’nin açıklamaları öğrendiklerimi doğruluyordu: Karma, evrenin düzeni korumaya hizmet eden bir kuraldır ve işleyişi hiçbir şekilde şahsi değildir. Karma olmasa kaos hüküm sürerdi. Dünyasal şartlar ise bize genellikle kaotik görünür Çünkü pek çok hayat dönemi boyunca süregelen karmik dengelenmeyi göremeyiz. Perdenin arkasında harikulade ve mükemmel bir dengeleyici akış vardır. Ruhlar pek çok enkarnasyonla beraber bilgelik

içinde gelişip tekamül ettikçe olumsuz davranışların, sözlerin ve düşüncelerin mutlaka dengeye kavuşturulması gereken etkileri olduğunu idrak ederler, dolayısıyla ilave karmalar biriktirmeyecek yollarla yaşamayı seçerler.

“Corbie,” dedim, “çocuklar iletişimle ilgili dersler öğreniyorlar. Peki Ryan bu dersleri öğrenmek için neden Asperger, bipolar bozukluk ve dikkat eksikliği sendromlarını seçti? Bradley neden ileri derece otizmi ve körlüğü seçti?”

“Pekala, diyelim ki bir öğrenci okulda, ‘1.sınıflar için Shakespeare Edebiyatı’ dersini ve bir diğeri de ‘1.sınıflar için Edebiyata Giriş’ dersini seçti. Hızlandırılmış yoğun programı da seçebilirsin; haftada iki gün artı laboratuvar çalışması şeklinde daha yavaş bir program da seçebilirsin. Her iki şekilde de öğrenirsin. Programın yoğunluğu senin seçimidir.”

“Bradley’in otizmi çok daha ileri düzeyde seyrediyor, ek olarak gözleri de görmüyor fakat o çok ama çok mutlu bir çocuk,” diyerek araya girdi Jennifer. “İster inanın ister inanmayın, fonksiyonları nispeten daha yerinde olmasına rağmen Ryan daha çok zorluk çekiyor. Bradley’in rahatsızlıkları daha ağırama hayatı Ryan’dan daha kolay.”

“Okuldan ve derslerden örnekler vermeye devam edeceğiz,” dedi Corbie. “Alacağınız dersi seçtiğiniz zaman o dersin kitaplarını da seçmiş olursunuz. Kitapların hepsi geçerlidir fakat bakış açıları farklı olabilir.”

“Bradley öğrenmesini garantilemek üzere, kendisini bu son derece zorlayıcı engellerin içine kapatmak istemiş. Onunkisi yoğun programdı. Ryan’inki ise daha ziyade bağımsız bir program. Ne yapması gerektiğini biliyor fakat bunları nasıl yapacağı katı bir şekilde veya sisteme bağlı değil, bununla beraber her ikisi de bu hayatlarını tamamladıkları zaman olağanüstü değerli dersler öğrenmiş olacaklar.”

Ryan politikaya ilk kez ilgi duymuyor. O bir lider. Bu onun doğal yeteneği. Liderlik yapamadığı hayatları da var. Ayrıca kadın ve erkek olarak geçirdiği hayatlar da var. Ryan’nin dişi/erkek enerjisinde dişi enerji daha baskın. Erkek olarak geçirdiği hayatlar onun için hep daha zor.”

Benzer zorlukları başkalarında da görmüştüm. Erkek enkarnasyonlarında baskın olanlar kadın olarak geçirdikleri hayatlarında zorlanıyorlardı; kadın enkarnasyonlarında baskın olanlar ise erkek olarak geçirdikleri hayatlarda çok zorlanıyorlardı.

Ruhlar tekamül ederlerken dişi/erkek yönlerinde bir denge arayışına giderler ve daha az aşına oldukları enerjiyi ifade etmeyi öğrenecekleri bir hayat seçerler.

“Ryan’ın geçen yıl birkaç psişik deneyimi olmuştu; Bradley’in de tabii,” dedi Jennifer. “Bu onların ruhlarıyla mı yoksa engelli olmalarıyla mı alakalı bir durum?”

“Bu dönemde dünyaya gelen çocukların büyük bölümü Indigo denilen çocuklardan,” diye yanıt verdi Corbie. “Indigo Çocuklar, Homo Sapien’lerin bir sonraki versiyonudur. Diğer boyutlara erişim anlamında bizden daha donanımlıdır onlar. Bizim yapamayacağımız anlamına gelmez bu

fakat sanki eski bir bilgisayarla çalışmak gibidir, bazen başka donanımlar da eklemen gerekir. Indigolar modern dizüstü bilgisayarları gibidir. Tüm donanıma sahiptirler ve bu sayede erişimleri çok daha kolay olur.”

Corbie’yle yaptığımız seansın artık sona erdiğini hissettiren küçük bir sessizlik olmuştu.

Son bir soru sormak için “Corbie,” dedim, “engelli çocukları olan anne babalara neler söylemek istersin?”

“Onları onurlandırın,” dedi Corbie. “Yaptıkları bu seçimi onurlandırın. ‘Neden ben?’ diye sormayın. Bu bir ceza değildir. O çocuğun içinde konuşma sorunu olmayan, gören, duyan, düşünen her şeyiyle tam bir ruh olduğunu unutmayın.

Üzerlerinde çok uygunsuz duran ve yanlış dikildiği izlenimi uyandıran bir elbise giymeyi seçmiş olabilir onlar fakat elbisenin bir amacı vardır.” □

Kaynak: Yazarın Meta Yayınlarından çıkan *Cesur Ruhlar* adlı kitabından alınmıştır.

Etkinlikler

BİLYAYVAKFI

• SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:30-21:00)

- 03 MAYIS Sezgisel Tesirlerin Kökeni? A.Cemal GÜRSOY
 10 MAYIS Bedeni Dokunuşlarla Şifalandırma Anita GROENENDIJK
 17 MAYIS ‘Anlamak, Farketmek, İdraklenmek’ Gültekin ÇİLEKAR
 24 MAYIS Kıyamet Alametleri ve Sisteme Yaklaşan ...
 Misafir Gezegen Alparslan SALT
 31 MAYIS “Gözlem” Tekamül müdür? Berna KAMACI

Yer: Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkmazı No: 4/6 Beyoğlu - İSTANBUL • Tel: (0212) 243 18 14 - 249 34 45 •

Faks: (0212) 252 0718 • e-posta: bilyay@bilyay.org.tr • www.bilyay.org.tr • www.bilyayakademi.net

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

- 10 MAYIS Kelimelerin Ötesinde Sonay SUNUCU
 24 MAYIS Yeni Çağ Çocuğunun İhtiyaçları..... Fadime ÇELİK /
 Aylin PERVANE DÜZENLİ

Yer : Talatpaşa Cad. No:57 Yedigöller Apt. Kat:4 D:12 Alsancak İZMİR • Tel: (0232) 464 00 17

e-posta: irader@irad.org • www.irad.org

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

- 07 MAYIS Maddenin Tutsağı Değil Ruhun Hizmetkarı Olmak.. Bilgehan MERAL
 21 MAYIS Bu Dünya Dışındaki Şuurlu Vazifeli Varlıklar Tümerhan MERAL

Yer: Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. K:1 D:2 01130 ADANA • Tel: (0531) 950 26 52

e-posta: adrad@adrad.org • www.adrad.org

NOT: İSTANBUL’DA SALI KONFERANSLARINA VE DİĞER İLLERDEKİ ETKİNLİKLERE GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Bilyay Yayıncılık/Ruh ve Madde Yayınları

Fiyat Listesi

<i>300 Soruda Deneysel Ruhçuluk:</i>	
Alparslan Salt, Özgü Elvan Yılmaz	15 TL
<i>300 Soruda Ölüm ve Ötesi:</i>	
Alparslan Salt.....	15 TL
<i>Bagavatgita "Rab'bin Ezgisi"</i>	11 TL
<i>Başka Yaşamlar, Başka Benlikler:</i>	
Roger Woolger	23 TL
<i>Çağlar Boyu Uçan Daireler</i>	9 TL
<i>Çocukların Unutulan Dili:</i> Lillian Firestone	17 TL
<i>Dinlemenin Zen'i:</i> Rebecca Z. Shafir	19 TL
<i>Dünya Tarihçesi Keşif Seferleri:</i> Zecharia Sitchin	22 TL
<i>Edgar Cayce:</i> Thomas Sugrue	25 TL
<i>Enneadlar:</i> Plotinos	16 TL
<i>Eon:</i> Jean E. Charon	11 TL
<i>Fallar:</i> Walter B. Gibson-Litzka R. Gibson	9 TL
<i>Geçmiş Yaşamlarınızı İyileştirmek:</i>	
Roger J. Woolger.....	20 TL
<i>Geleceğin Felaketleri:</i> Alparslan Salt.....	7,5 TL
<i>Gerçek Dünyadan Manzaralar</i>	20 TL
<i>Gerçek Varlık Ruhur:</i> Leon Denis	8 TL
<i>Gurdjieff ve Ouspensky Öğretisi Üstüne</i>	
<i>Psikolojik Yorumlar:</i> 1.Cilt, Maurice Nicoll.....	27 TL
2.Cilt, Maurice Nicoll.....	27 TL
3.Cilt, Maurice Nicoll.....	35 TL
4.Cilt, Maurice Nicoll.....	25 TL
5.Cilt, Maurice Nicoll.....	25 TL
5'li set, Maurice Nicoll.....	125 TL
<i>Günlük Sofroloji:</i> Jean Yves Pecollo.....	10 TL
<i>Güzel Hayatı Yaratmak:</i> Beyaz Kartal	6 TL
<i>Işığa Giden Dönüşüm Yolculuğu:</i> Kaia Nightingale	28 TL
<i>Herkes İçin Ötelem Rehberi:</i> G.M. Roberts	13 TL
<i>Hinduizm:</i> Swami Nikhilananda	15 TL
<i>Hint Kökenli Dinlerde Karma İnançının</i>	
<i>Tenasüh İnançıyla İlişkisi:</i> Dr. A. İ. Yitik	8 TL
<i>İşsel Gerçeklik:</i> Paul Brunton	10 TL
<i>İki Dünya Arasında:</i> F. Wiedemann.....	14 TL
<i>İlahi Nizam ve Kainat Terimler Sözlüğü:</i>	
Alparslan Salt/Cem Çobanlı.....	35 TL
<i>İsa Keşmir'de mi Öldü?:</i> S. Obermeier.....	8 TL
<i>Kader Sorunu:</i> Leon Denis.....	13 TL
<i>Kayıp Diyarlar:</i> Zecharia Sitchin.....	18 TL
<i>Kozmik Sempati:</i> David Spangler.....	17 TL
<i>Kriya Yoga Felsefesi ve Uygulaması:</i>	
R. Eugene Davis	5,5 TL
<i>Kutsal Tesirler:</i> J. G. Bennett.....	8,5 TL
<i>Küresellik:</i> Cengiz Çevre.....	7 TL
<i>Meta Ansiklopedi:</i> Alparslan Salt-Cem Çobanlı	40 TL
<i>Ne İçin Yaşıyoruz?:</i> J. G. Bennett.....	8 TL
<i>Olağanüstü İnsanlarla Karşılaşmalar</i>	20 TL
<i>Otopsi Roswell Olayı:</i> Y. Tokatlı.....	9 TL

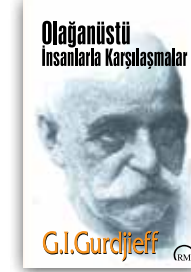
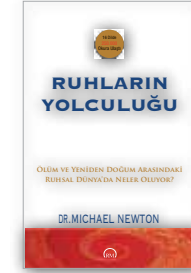
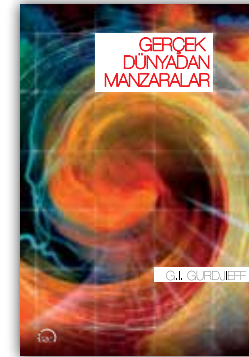
<i>Ölüm Sonrası:</i> Colin Wilson	22 TL
<i>Öteleme Geçerken Gördüklerimiz:</i>	
Sir William Barrett	8 TL
<i>Parapsikoloji ve Felsefe:</i> David Ray Griffin.....	9 TL
<i>Ruhların Kaderi:</i> Michael Newton	32 TL
<i>Ruhların Yolculuğu:</i> Michael Newton.....	30 TL
<i>Ruhsal Alemin Işığı:</i> Silver Birch	10 TL
<i>Ruhsal Alemin Sonsuz İmkanları:</i> A. Pauchard.....	6 TL
<i>Ruhsal Dünyadan Mesajlar 2:</i> Dr. K. Nowotny.....	11 TL
<i>Ruhsal Dünyadan Mesajlar 3:</i> Dr. K. Nowotny	10 TL
<i>Ruhsal Dünyaya Uyanış:</i>	
Sandra Ingerman / Hank Wesselman	30 TL
<i>Ruhun Güçleri:</i> Leon Denis	8 TL
<i>Rüyalar:</i> Sevda Yücesoy.....	15 TL
<i>Sevinç ve Güzellik Alemleri</i> •	
<i>Kader Bilmecesi:</i> A. Pauchard	7 TL
<i>Şamanik Yolun Çalışma Kitabı:</i> Leo Rutherford	24 TL
<i>Tekrardoğuş 2. Cilt</i>	13 TL
<i>Tekrardoğuş 3. Cilt</i>	13 TL
<i>Tekrardoğuşu Keşfetmek:</i> Hans TenDam	28 TL
<i>Türkiye'de 1958 Öncesi Alınan Ruhsal Tebliğler:</i>	
Derleyen ve Türkçeleştiren Alparslan Salt.....	24 TL
<i>Umut Habercileri:</i> Paola Gioveti	12 TL
<i>Uzay Gemilerinde:</i> George Adamski	9 TL
<i>Ünlü Bir Medyomdan Astrolojik Açıklamalar:</i>	
John Willner	22 TL
<i>Yaşayan Zaman:</i> Maurice Nicoll	18 TL
<i>Yeni Çağ Toplumunun İhtiyaçları:</i> J. G. Bennett.....	8 TL

<i>Ruh ve Madde Dergisi (Her ay yayınlanır)</i>	5 TL
<i>(Yurt içi abone: Yıllık)</i>	60 TL
<i>(Yurt içi abone: Yıllık Öğrenci)</i>	52 TL
<i>(Yurt dışı abone: Yıllık)</i>	75 Euro
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 19.....</i>	10 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 34.....</i>	12 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 35.....</i>	14 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 37.....</i>	18 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 38.....</i>	20 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 39.....</i>	22 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 40.....</i>	24 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 41.....</i>	26 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 42.....</i>	30 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 43.....</i>	34 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 44.....</i>	40 TL

Meta Yayınları

Fiyat Listesi

<i>Aslan Halkı:</i> Murry Hope	12 TL
<i>Bir Yaşamınız Daha Olsa:</i>	
Robert A. Johnson, Jerry M. Ruhl	15 TL
<i>Dikkat: Ruh Eşiniz Çıkabilir!:</i> Janet Cunningham,	
Michael Ranucci.....	12 TL
<i>Diyet ile Romatizma Tedavisi:</i> J. V. Belle	11 TL
<i>Dünya'ya Mektup:</i> Elia Wise	16 TL
<i>Emmanuel'in Kitabı:</i>	
Judith Stanton, Pat Rodegast	18,5 TL
<i>Excido:</i> Aysun Bitir	10 TL
<i>Göksel ve Yersel Işımlar:</i> Wilton Kullmann	10 TL
<i>İçten Yaşamak:</i> Sri Aurobindo ve Anne	13 TL
<i>Kainatın Masalı:</i> Zeynep Zahal Camat.....	14 TL
<i>Kendinizi Güvende Hissedin:</i> William Bloom	13 TL
<i>Kıyamet Kitabı:</i> Zeynep Zahal Camat	10 TL
<i>Masumiyete Dönüş:</i> J. M. Schwartz	16 TL
<i>Mong:</i> Hendrick Vannek.....	10 TL
<i>Psirik Korunma:</i> Fadime Emir.....	16 TL
<i>SQ: Ruhsal Zekamızla Bağlantı Kurmak:</i>	
D. Zohar-Dr. I. Marshall	19 TL
<i>Strese Son!:</i> Alix Kirsta	20 TL
<i>Şamanik Yolculuk:</i> Sandra Ingerman	20 TL
<i>Tui Na Çocuk Masajı:</i> M. Mercati	18,5 TL
<i>Yönlendirmeli GEVŞEME Uygulaması (CD):</i>	
Reşat Güner	15 TL
<i>Zararlı Işımlardan Korunma:</i> W. Kullmann	11 TL

Seçtiğiniz kitapları web sitemizden %20 indirimle sipariş edebilirsiniz:

www.ruhvemadde.com

5.
BASKISI
ÇIKTI

54 yıldır beklenen kitap

Dr. Bedri Ruhselman

1959 yılında "Önder" adını verdiğimiz Büyük Vazife Plan'ından gelen bilgiler, Bedri Ruhselman tarafından düzenlenmiş, o tarihten beri noter, banka kasalarında, muhafaza edilmiş, zamanı geldiği için 54 yıl sonra orijinaline sadık kalınarak yayınlanmıştır.

<http://www.mtiad1950.org.tr>
www.facebook.com/Mtiad1950

www.facebook.com/thedivineorderandtheuniverse

Ana Dağıtıcılarımız

Metapsikik Tetkikler ve
İlimi Araştırmalar Derneği

ALFA

Kitabı bulabileceğiniz noktalar

Ruh ve Madde Yayınları

MTiAD
1950

0212 243 18 14

DOST KİTAPÇI YAYINLARI